

III. ACTUALITATE LEGISLATIVĂ

• ABSTRACT

In April 2019, amendments were brought to the Fiscal Code, by two distinct regulations, to the Methodological Norms for application of the Fiscal Code and to the Labour Code, as well.

Moreover, in the same month, the Law on the legal profession and the Law on national education were also amended, the latter being amended by three distinct regulations.

In April 2019 as well, Law no. 535/2004 on preventing and fighting terrorism and Law no. 211/2004 on certain measures for the protection of victims of crime were also amended.

LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE NR. 1/2011 – MODIFICĂRI (LEGEA NR. 56/2019)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificador	Sumar
Legea educației naționale nr. 1/2011 (M. Of. nr. 18 din 10 ianuarie 2011; cu modif. ult.)	Legea nr. 56/2019 pentru modificarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (M. Of. nr. 252 din 2 aprilie 2019)	– <i>modifică</i> : art. 16 alin. (1)-(2), art. 24 alin. (1)

În M. Of. nr. 252 din 2 aprilie 2019 s-a publicat **Legea nr. 56/2019 pentru modificarea Legii educației naționale nr. 1/2011**.

Astfel, respectivul act normativ aduce unele modificări **Legii educației naționale nr. 1/2011**.

Potrivit uneia dintre aceste modificări, învățământul general obligatoriu va cuprinde învățământul primar, învățământul gimnazial și primii 2 ani ai învățământului secundar superior. De asemenea, învățământul secundar superior și grupa mare din învățământul preșcolar **devin obligatorii până cel mai târziu în anul 2020**, grupa mijlocie până cel mai târziu în anul 2023, iar grupa mică până în anul 2030.

Vă prezentăm, în continuare, modificările aduse **Legii educației naționale nr. 1/2011**.

Art. 16 alin. (1)-(2) din Legea educației naționale nr. 1/2011 (modificat prin Legea nr. 56/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 16, alin. (1)-(2)** prevedeau:

„(1) Învățământul general obligatoriu este de 11 clase și cuprinde învățământul primar, învățământul gimnazial și primii 2 ani ai învățământului secundar superior. Învățământul liceal devine obligatoriu până cel mai târziu în anul 2020.

(2) Obligația de a frecventa învățământul obligatoriu de 11 clase, la forma cu frecvență, încetează la vârsta de 18 ani”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 16, alin. (1)-(2) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(1) Învățământul general obligatoriu cuprinde învățământul primar, învățământul gimnazial și primii 2 ani ai învățământului secundar superior. Învățământul secundar superior și grupa mare din învățământul preșcolar devin obligatorii până cel mai târziu în anul 2020, grupa mijlocie până cel mai târziu în anul 2023, iar grupa mică până în anul 2030.

(2) Frecventarea învățământului obligatoriu poate înceta la forma cu frecvență la 18 ani”.

Art. 24 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011 (modificat prin Legea nr. 56/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 24, alin. (1)** prevedea:

„(1) Învățământul general obligatoriu este format din învățământul primar, învățământul secundar inferior și primii 2 ani ai învățământului secundar superior”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 24, alin. (1) se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 24

(1) Învățământul general obligatoriu cuprinde învățământul primar, învățământul gimnazial și primii 2 ani ai învățământului secundar superior. Învățământul secundar superior și grupa mare din învățământul preșcolar devin obligatorii până cel mai târziu în anul 2020, grupa mijlocie până cel mai târziu în anul 2023, iar grupa mică până în anul 2030”.

LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE NR. 1/2011 - COMPLETARE (LEGEA NR. 57/2019)

De *Redacția ProLege*

Actul modificat	Actul modificador	Sumar
Legea educației naționale nr. 1/2011 (M. Of. nr. 18 din 10 ianuarie 2011; cu modif. ult.)	Legea nr. 57/2019 pentru modificarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (M. Of. nr. 252 din 2 aprilie 2019)	- introduce: art. 31 ¹ -31 ² , art. 45 alin. (2 ¹), anexă pct. 29 ¹

În M. Of. nr. 252 din 2 aprilie 2019 s-a publicat **Legea nr. 57/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011**.

Astfel, respectivul act normativ aduce unele completări **Legii educației naționale nr. 1/2011**.

Potrivit uneia dintre aceste completări, lista liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol se stabilește prin ordin comun al ministrului educației naționale și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale. Această listă se actualizează din 3 în 3 ani, iar în raport cu necesitățile identificate pe piața muncii, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale susține finanțarea cheltuielilor aferente înființării de noi specializări sau calificări profesionale în domeniul agriculturii, precum și a unor programe de perfecționare a cadrelor didactice de specialitate din cadrul liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol.

Vă prezentăm, în continuare, completările aduse **Legii educației naționale nr. 1/2011**.

Art. 31¹-31² din Legea educației naționale nr. 1/2011 (introdus prin Legea nr. 57/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 31**, *se introduc* două noi articole, **art. 31¹-31²**, cu următorul conținut:

„Art. 31¹

(1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale susține, pentru liceele tehnologice cu profil preponderent agricol, finanțarea de investiții specific în agricultură din categoria

celor prevăzute la art. 31 alin. (2)¹), precum și cheltuieli materiale necesare funcționării acestora, așa cum sunt definite la pct. 29¹ din anexă, pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Finanțarea cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se asigură din transferuri de la bugetul de stat către bugetele locale, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, fiind aprobate, anual, prin Legea bugetului de stat, ca anexă la bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, repartizate pe unități administrativ-teritoriale și pe unități de învățământ.

(3) Bunurile mobile și imobile achiziționate/realizate pe baza finanțării prevăzute la alin. (1) intră în proprietatea liceelor cu profil preponderent agricol și se utilizează conform destinației stabilite de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(4) Lista liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol se stabilește prin ordin comun al ministrului educației naționale și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale. Această listă se actualizează din 3 în 3 ani.

(5) În raport cu necesitățile identificate pe piața muncii, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale susține finanțarea cheltuielilor aferente înființării de noi specializări/calificări profesionale în domeniul agriculturii, precum și a unor programe de perfecționare a cadrelor didactice de specialitate din cadrul liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol.

(6) În vederea dezvoltării învățământului agricol, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale poate propune:

a) alocarea fundamentată a unei cifre de școlarizare pentru liceele tehnologice cu profil preponderent agricol, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;

b) măsuri privind îmbunătățirea structurii organizatorice pentru liceele tehnologice cu profil preponderent agricol, cu respectarea legislației privind asigurarea calității;

c) înființarea de noi specializări/calificări profesionale, conform legislației în vigoare, în domeniul agricol.

(7) În cazul liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol, directorul acestora încheie un contract de management privind gestiunea investițiilor specific în agricultură cu reprezentantul desemnat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în vederea utilizării, întreținerii și exploatarei eficiente a bunurilor finanțate conform prevederilor alin. (1).

(8) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are dreptul de a coordona și controla modul în care directorii liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol gestionează, utilizează, întrețin și exploatează investițiile specifice în agricultură prevăzute la alin. (1).

(9) În cadrul liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol, consiliile de administrație se măresc cu 2 membri, desemnați de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(10) Modul de utilizare a veniturilor proprii obținute prin valorificarea produselor realizate din loturile didactice se reglementează prin ordin comun al ministrului educației naționale și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

Art. 31²

(1) Liceele tehnologice cu profil preponderent agricol care nu au în proprietate sau în administrare ori în folosință terenuri agricole în extravilan primesc în folosință, prin grija

Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, o suprafață de minimum 10 ha, în echivalent arabil, pentru constituirea lotului didactic experimental.

(2) Loturile didactice experimentale prevăzute la alin. (1) se atribuie la cererea liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol, din fondul de rezervă aflat la dispoziția consiliilor locale sau, după caz, din alte surse, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(3) Practica de specialitate a liceelor tehnologice cu profil preponderant agricol se asigură cu sprijinul unităților subordonate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în colaborare cu inspectoratele școlare județene, respectiv al municipiului București”.

Art. 45 alin. (2^{^1}) din Legea educației naționale nr. 1/2011 (introdus prin Legea nr. 57/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 45**, după **alin. (2)** se *introduce* un nou alineat, **alin. (2^{^1})**, cu următorul conținut:

„(2^{^1}) Unități de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale pot fi înființate de către:

- a) autorități ale administrației publice locale sau județene, prin hotărâre;
- b) cultele recunoscute de lege;
- c) persoane juridice de drept privat;
- d) ministrul educației naționale, prin ordin, conform prevederilor art. 61 alin. (4^{^1});
- e) în condițiile în care drepturile constituționale garantate de art. 32 alin. (3) din Constituția României, republicată, persoanelor aparținând minorităților naționale de a învăța limba lor maternă și de a putea fi instruite în această limbă nu se realizează în unități de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale, înființate conform lit. a) și d), pe baza solicitărilor, deși există cereri ale părinților sau tutorilor legali ori ale organizației minorității naționale reprezentate în Parlamentul României, atunci exercitarea acestor drepturi se va asigura prin lege, înființându-se unități de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale cuprinzând toate grupele, clasele de nivel preșcolar, primar, gimnazial, liceal și postliceal solicitate”.

Anexă pct. 29^{^1} din Legea educației naționale nr. 1/2011 (introdus prin Legea nr. 57/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, în **anexă** după **pct. 29** se *introduce* un nou punct, **pct. 29^{^1}**, cu următorul conținut:

„29^{^1}.

Investițiile specifice în agricultură și cheltuielile material necesare funcționării liceelor tehnologice cu profil preponderent agricol sunt reprezentate de:

- a) construcțiile agricole și zootehnice, inclusive modernizarea acestora;
- b) achiziționarea de combine, tractoare și echipamentele de lucru specifice acestora, mijloace de transport, echipamente pentru irigații, motoare și alte tipuri de echipamente

pentru dotarea laboratoarelor didactice și a atelierelor mecanice, animale vii și echipamente specific activității în zootehnie și medicină veterinară, echipamente de procesare;

c) înființarea de plantații pomicole, viticole, sere, solare și răsadnițe;

d) alte tipuri de construcții precum cantine, internate, săli de sport, inclusive modernizarea acestora;

e) întreținerea și repararea bunurilor cuprinse la lit. a) – d)”.

Alte prevederi

Conform **art. II**, se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările în structura bugetului de stat și în bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la propunerea ordonatorului principal de credite. De asemenea, acesta se autorizează să introducă și modificările corespunzătoare în anexele la bugetele proprii și să le comunice Ministerului Finanțelor Publice.

LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE NR. 1/2011 – MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 23/2019)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea educației naționale nr. 1/2011 (M. Of. nr. 18 din 10 ianuarie 2011; cu modif. ult.)	O.U.G. nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene (M. Of. nr. 275 din 10 aprilie 2019)	– <i>introduce</i> : art. 93 ^{^1} , art. 112 alin. (9) și alin. (10), art. 226 ^{^1} – <i>abrogă</i> : art. 253

În M. Of. nr. 275 din 10 aprilie 2019 s-a publicat **O.U.G. nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene.**

Vă prezentăm, în continuare, modificările, dar și completările aduse **Legii educației naționale nr. 1/2011.**

Art. 93^{^1} din Legea educației naționale nr. 1/2011 (introdus prin O.U.G. nr. 23/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 93 se introduce** un nou articol, **art. 93^{^1}**, cu următorul conținut:

„(1) *Consiliile de administrație ale unităților de învățământ pot hotărî modificarea duratei contractului individual de muncă din durată determinată de un an în contract individual de muncă pe durata de viabilitate a postului/catedrei, pentru cadrele didactice calificate, dacă acestea au promovat examenul de definitivat și concursul național de titularizare cu nota/media de cel puțin 7, în condițiile prezentei legi, și dacă postul este vacant.*

(2) Cadrele didactice calificate care beneficiază de prevederile alin. (1) au dreptul să participe la mobilitatea de personal, potrivit metodologiei elaborate cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobată prin ordin al ministrului educației naționale.”

Art. 112 alin. (9) și alin. (10) din Legea educației naționale nr. 1/2011 (introduse prin O.U.G. nr. 23/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la articolul 112, după alin. (8) se introduc două noi alineate, alin. (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Înțelesul sintagmei «celelalte componente ale bazei materiale», prevăzută la alin. (2)-(4), cuprinde bunuri imobile și mobile afectate în mod direct și special funcționării învățământului, ca serviciu public, pentru satisfacerea interesului general, astfel: spații pentru procesul de învățământ, mijloace de învățământ, bunuri mobile dobândite în urma implementării de proiecte, cu finanțare rambursabilă sau nerambursabilă, biblioteci, ateliere școlare, ferme didactice, terenuri agricole, cămine, internate, cantine, cluburi ale elevilor, case ale corpului didactic; tabere școlare; baze și complexuri cultural-sportive; edituri și tipografii; unități de microproducție; palate și case ale copiilor și elevilor; spații cu destinația de locuință; orice alt obiect ce intră în patrimoniul destinat învățământului și salariatilor din învățământul preuniversitar. Aceste componente ale bazei materiale sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile pe toată durata utilizării în sistemul de învățământ.

(10) Imobilele și componentele bazei materiale prevăzute la alin. (4), temporar disponibile, pot fi închiriate pe bază de contract, cu renegociere anuală a contractului, numai în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului educației naționale. Închirierea se face cu prioritate pentru activități de învățământ.”

Art. 226¹ din Legea educației naționale nr. 1/2011 (introdus prin O.U.G. nr. 23/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după art. 226 se introduce un nou articol, art. 226¹, cu următorul cuprins:

„(1) Bunurile imobile prevăzute la art. 226 alin. (4) sunt – pe toată durata utilizării de către universitățile de stat – inalienabile, insesizabile și imprescriptibile.

(2) Bunurile mobile și imobile prevăzute la art. 226 alin. (4), disponibile temporar, pot fi închiriate pe bază de contract, cu renegociere anuală a contractului, numai în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului educației naționale. Închirierea se face cu prioritate pentru activități de învățământ.”

Art. 253 din Legea educației naționale nr. 1/2011 (introdus prin O.U.G. nr. 23/2019)

Vechea reglementare

„(1) Cadrele didactice calificate, care au obținut nota/media de cel puțin 7 la un concurs național unic de titularizare în învățământul preuniversitar în ultimii

6 ani și care sunt angajate cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, pot fi repartizate, în ședință publică organizată de inspectoratul școlar, pe perioadă nedeterminată în unitățile de învățământ în care sunt angajate, dacă postul didactic/catedra este vacant(ă) și are viabilitate.

(2) Procedura privind repartizarea prevăzută la alin. (1) se stabilește prin metodologie elaborată cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobată prin ordin al ministrului educației naționale”.

Potrivit noii reglementări, **art. 253 se abrogă.**

Alte prevederi ale O.U.G. nr. 23/2019

Art. II prevede următoarele:

„(1) Termenul prevăzut la art. 9 alin. (2²) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la începutul anului școlar 2021-2022.

(2) Unitățile de învățământ și componentele organizatorice înființate fără parcurgerea etapelor acreditării, precum și furnizorii de educație care au depășit termenul prevăzut de art. 31 lit. c) din O.U.G. nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a declanșa și de a se supune procesului de evaluare externă, periodică sau în vederea acreditării, după caz, în vederea asigurării calității educației, în termen de cel mult 1 an, calculat de la data de 30 aprilie 2019. Metodologia specifică de aplicare a dispozițiilor prezentului alineat se aprobă prin ordin al ministrului educației naționale în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Prin derogare de la termenul prevăzut de art. 31 lit. c) din O.U.G. nr. 75/2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Educației Naționale aprobă acreditarea unităților de învățământ evaluate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, cu propunere de acreditare în baza constatării îndeplinirii standardelor și criteriilor de calitate. Finanțarea de bază pentru unitățile de învățământ particular și confesional, acreditate, se acordă începând cu anul școlar următor acreditării”.

Potrivit **art. III**, prin derogare de la prevederile art. 1 din Legea nr. 95/2018 privind adoptarea unor măsuri în domeniul finanțării învățământului, hotărârile judecătorești devenite executorii până la 31 decembrie 2018, având ca obiect acordarea de daune interese moratorii sub forma dobânzii legale, pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii prin care s-au acordat drepturi salariale personalului din învățământ, se achită în anul 2019, de la bugetul de stat aprobat prin Legea nr. 50/2019, prin bugetul Ministerului Educației Naționale.

LEGEA NR. 535/2004 PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATERICA TERORISMULUI - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 58/2019)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (M. Of. nr. 1161 din 8 decembrie 2004; cu modif. ult.)	Legea nr. 58/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (M. Of. nr. 271 din 10 aprilie 2019)	- modifică: art. 1, art. 4 pct. 1 partea introductivă și lit. a)-b), art. 4 pct. 3-4, art. 4 pct. 18 partea introductivă, art. 4 pct. 19-21, art. 6 alin. (2), art. 7, art. 10 partea introductivă și lit. d), art. 11 partea introductivă și lit. b), art. 12, art. 17 lit. e), art. 25, art. 26 alin. (1), art. 28, art. 29 alin. (2), art. 30 alin. (1), art. 31, art. 32 partea introductivă a alin. (1) și lit. a)-c) și lit. o) și lit. q), art. 32 partea introductivă a alin. (3) și lit. a)-c), art. 33 alin. (1) partea introductivă și lit. a)-b), art. 33 alin. (2) partea introductivă și lit. a) și lit. c), art. 33¹, art. 33² alin. (4), art. 36 alin. (1)-(2), art. 38, art. 40, art. 42 alin. (1) lit. b), art. 42 alin. (3); - introduce: art. 4 pct. 9¹, art. 4 pct. 18¹, art. 4 pct. 22-29, art. 6 alin. (4), art. 7¹-7², art. 10 lit. d¹, art. 11¹, cap. II „Realizarea

		activității de prevenire și combatere a terorismului” secț. a 3-a „Schimbul de informații” – art. 22 ¹ , art. 32 alin. (3) lit. d)-e), art. 32 alin. (4)-(6), art. 33 alin. (1) lit. c)-d), art. 35 ¹ alin. (3), art. 37 ¹ , art. 38 ¹ -38 ⁴ , art. 42 alin. (1) lit. d), art. 42 alin. (4); – abrogă: art. 2, art. 32 alin. (1) lit. r), art. 33 alin. (2) lit. e)-f), art. 34, art. 35 ¹ alin. (2), art. 36 alin. (4), art. 37.
--	--	--

În M. Of. nr. 271 din 10 aprilie 2019, s-a publicat **Legea nr. 58/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului.**

Astfel, respectivul act normativ aduce unele modificări, dar și completări **Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului** (M. Of. nr. 1161 din 8 decembrie 2004; cu modif. ult.).

Vă prezentăm, în continuare, modificările, dar și completările aduse **Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului.**

Art. 1 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 1** prevedea:

„Art. 1

Terorismul reprezintă ansamblul de acțiuni și/sau amenințări care prezintă pericol public și afectează securitatea națională, având următoarele caracteristici:

a) sunt săvârșite premeditat de entități teroriste, motivate de concepții și atitudini extremiste, ostile față de alte entități, împotriva cărora acționează prin modalități violente și/sau distructive;

b) au ca scop realizarea unor obiective specifice, de natură politică;

c) vizează factori umani și/sau factori materiali din cadrul autorităților și instituțiilor publice, populației civile sau al oricărui alt segment aparținând acestora;

d) produc stări cu un puternic impact psihologic asupra populației, menit să atragă atenția asupra scopurilor urmărite.”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 1 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 1

Terorismul reprezintă acele acțiuni, inacțiuni, precum și amenințări cu privire la acestea, care prezintă pericol public, afectează viața, integritatea corporală sau sănătatea oamenilor, factorii materiali, relațiile internaționale ale statelor, securitatea națională sau internațională, sunt motivate politic, religios sau ideologic și sunt săvârșite în unul din următoarele scopuri:

a) intimidarea populației sau a unui segment al acesteia, prin producerea unui puternic impact psihologic;

b) constrângerea nelegitimă a unei autorități publice ori organizații internaționale să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui anumit act;

c) destabilizarea gravă sau distrugerea structurilor politice fundamentale, constituționale, economice ori sociale ale unui stat sau organizații internaționale”.

Art. 2 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 2** prevedea:

„Art. 2

Faptele săvârșite de entitățile teroriste sunt sancționate potrivit prevederilor prezentei legi, dacă îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

a) sunt săvârșite, de regulă, cu violență și produc stări de neliniște, nesiguranță, teamă, panică sau teroare în rândul populației;

b) atentează grav asupra factorilor umani specifici și nespecifici, precum și asupra factorilor materiali;

c) urmăresc realizarea unor obiective specifice, de natură politică, prin determinarea autorităților statului sau a unei organizații internaționale să dispună, să renunțe sau să influențeze luarea unor decizii în favoarea entității teroriste”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 2 se abrogă**.

Art. 4 pct. 1 partea introductivă și lit. a)-b) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 4, pct. 1 partea introductivă și lit. a)-b)** prevedeau:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

1. entitate teroristă – persoană, grupare, grup structurat sau organizație care:

a) comite sau participă la acte teroriste;

b) se pregătește să comită acte teroriste;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4, pct. 1 partea introductivă și lit. a)-b) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

1. entitate teroristă – persoană, grupare, grup structurat sau organizație care, prin orice mijloc, direct sau indirect:

a) comite sau participă la acte de terorism;

b) se pregătește să comită acte de terorism;”.

Art. 4 pct. 3-4 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 4, pct. 3-4** prevedeau:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

3. grup structurat – un grup care nu este format aleatoriu pentru săvârșirea imediată a unui act terorist, nu presupune un număr constant de membri și nu necesită stabilirea, în prealabil, a rolului acestora sau a unei structuri ierarhice;

4. grupare teroristă – grup structurat mai mare de două persoane, înființat de o anumită perioadă de timp și care acționează concertat pentru comiterea de acte teroriste;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4, pct. 3-4 se modifică** și vor avea următorul conținut:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

3. grup structurat – asocierea de trei sau mai multe persoane, având o ierarhie proprie, constituită pentru o anumită perioadă de timp pentru a acționa în mod coordonat în scopul săvârșirii unor acte de terorism;

4. grupare teroristă – asocierea de două sau mai multe persoane care, fără a avea în mod necesar o structură și o ierarhie formal stabilite, s-a constituit în vederea săvârșirii unor acte de terorism;”.

Art. 4 pct. 9¹ din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4, după pct. 9 se introduce** un nou punct, **pct. 9¹**, cu următorul conținut:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

9[^]1. *materiale de propagandă teroristă – orice material în format scris, audio, video sau date informatice, precum și orice altă formă de exprimare prin care se face apologia terorismului ori se expun sau se promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini de susținere și promovare a terorismului sau a unei entități teroriste;*”.

Art. 4 pct. 18 partea introductivă din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 4, pct. 18 partea introductivă** prevedea:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

18. *criza teroristă – situația de fapt creată anterior sau în urma săvârșirii unui atac terorist, prin care:*”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4, pct. 18 partea introductivă se modifică** și va avea următorul conținut:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

18. *criza teroristă – situația de fapt creată anterior, pe timpul sau în urma săvârșirii unui act de terorism, prin care:*”.

Art. 4 pct. 18[^]1 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4, după pct. 18 se introduce** un nou punct, **pct. 18[^]1**, cu următorul conținut:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

18[^]1. *managementul crizei teroriste – ansamblul acțiunilor și/sau măsurilor defensive și/sau ofensive, realizate în mod coordonat de către autoritățile și instituțiile publice, în situația iminenței unui act de terorism, în timpul producerii sau în urma săvârșirii unui act de terorism;*”.

Art. 4 pct. 19-21 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 4, pct. 19-21** prevedeau:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

19. profit al entității teroriste – orice bun care reprezintă, parțial sau total, direct ori indirect, un beneficiu obținut în urma săvârșirii actelor teroriste sau a desfășurării unor activități conexe terorismului;

20. intervenție antiteroristă – ansamblul măsurilor defensive realizate anterior producerii unor atacuri teroriste iminente, folosite pentru reducerea vulnerabilității factorilor umani, specifici și nespecifici, și a factorilor materiali;

21. intervenție contrateroristă – ansamblul măsurilor ofensive realizate în scopul capturării sau anihilării teroriștilor, eliberării ostaticilor și restabilirii ordinii legale, în cazul desfășurării ori producerii unui atac terorist”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4, pct. 19-21 se modifică** și vor avea următorul conținut:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

19. profit al entității teroriste – orice bun care reprezintă, parțial sau total, direct ori indirect, un beneficiu obținut în urma săvârșirii actelor de terorism sau a desfășurării unor activități conexe terorismului;

20. intervenție antiteroristă – ansamblul măsurilor defensive realizate anterior sau în situația iminenței producerii unor acte de terorism, folosite pentru reducerea vulnerabilității factorilor umani, specifici și nespecifici, și a factorilor materiali;

21. intervenție contrateroristă – ansamblul măsurilor ofensive realizate, în cazul unui act de terorism, în scopul eliberării ostaticilor, capturării ori anihilării teroriștilor, neutralizării dispozitivelor utilizate de aceștia, eliberării obiectivelor atacate sau ocupate, precum și restabilirii ordinii legale;”.

Art. 4 pct. 22-19 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului(introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4, după pct. 21 se introduc** opt noi puncte, **pct. 22-29**, cu următorul conținut:

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

(...)

22. însoțitori înarmați la bordul aeronavelor – personal aparținând Serviciului Român de Informații, care desfășoară activități de menținere a securității la bordul aeronavelor în scopul prevenirii și combaterii actelor de terorism;

23. control antiterorist de securitate – ansamblul măsurilor specializate desfășurate cu privire la persoane, obiective sau bunuri în vederea detectării unor mijloace distructive, substanțe toxice ori periculoase, arme de foc, dispozitive explozive de orice fel, muniții, explozivi, arme chimice, biologice, radiologice sau nucleare, ori a altor materiale ce pot fi utilizate în scopul comiterii unui act de terorism;

24. ripostă imediată – ansamblul de măsuri și/sau acțiuni imediate și/sau graduale ale autorităților și instituțiilor publice, ca reacție la un act de terorism iminent sau în

desfășurare, în scopul împiedicării ori limitării efectelor acestuia, neutralizării acțiunilor agresive și/sau a dispozitivelor utilizate de către teroriști și, după caz, creării condițiilor necesare pentru transferul controlului operațional asupra unor forțe și mijloace;

25. interviu de securitate – activitate constând în derularea de discuții în cadrul cărora personalul structurilor cu atribuții în domeniul securității naționale, cu sprijinul, după caz, al altor autorități sau instituții publice, interpelează o persoană fizică, cu acordul prealabil al acesteia, în scopul obținerii de date și informații circumscrise domeniului prevenirii și combaterii terorismului;

26. transferul controlului operațional – acordarea autorității de direcționare și coordonare unitară a forțelor repartizate comandantului desemnat de către instituția cu responsabilități predominante, conform legii, în gestionarea etapei concrete de manifestare a crizei teroriste;

27. radicalizarea – procesul complex prin care o persoană ajunge să își pervertească convingerile, sentimentele și comportamentul, ca urmare a adoptării unei forme extremiste de gândire, în care utilizarea violenței și chiar a sacrificiului de sine prin metode suicidare sunt forme legitime și dezirabile de apărare și/sau satisfacere a unor interese promovate de entitățile teroriste;

28. furnizor de servicii de găzduire – un furnizor de servicii ale societății informaționale care constau în stocarea informațiilor furnizate de furnizorul conținutului la cererea acestuia și în punerea informațiilor respective la dispoziția terților;

29. furnizor de conținut – un utilizator care a furnizat informații care sunt stocate sau care au fost stocate la cererea sa de către un furnizor de servicii de găzduire”.

Art. 6 alin. (2) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 6, alin. (2)** prevedea:

„(2) În acest scop cooperarea în domeniu se realizează ca Sistem național de prevenire și combatere a terorismului, denumit în continuare SNPCT, la care participă următoarele autorități și instituții publice:

- a) Serviciul Român de Informații, cu rol de coordonare tehnică;
- b) Ministerul Administrației și Internelor;
- c) Ministerul Apărării Naționale;
- d) Ministerul Afacerilor Externe;
- e) Ministerul Economiei și Comerțului;
- f) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;
- g) Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- h) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- i) Ministerul Sănătății;
- j) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;
- k) Ministerul Finanțelor Publice;
- l) Ministerul Integrării Europene; m) Ministerul Justiției;

- n) Serviciul de Informații Externe;
- o) Serviciul de Protecție și Pază;
- p) Serviciul de Telecomunicații Speciale;
- q) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- r) Banca Națională a României;
- s) Agenția Națională de Control al Exporturilor;
- t) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
- u) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 6, alin. (2) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2) În acest scop cooperarea în domeniu se realizează ca Sistem național de prevenire și combatere a terorismului, denumit în continuare SNPCT, la care participă următoarele autorități și instituții publice:

- a) Serviciul Român de Informații, cu rol de coordonare tehnică;*
- b) Ministerul Afacerilor Interne;*
- c) Ministerul Apărării Naționale;*
- d) Ministerul Afacerilor Externe;*
- e) Ministerul Economiei;*
- f) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;*
- g) Ministerul Mediului;*
- h) Ministerul Transporturilor;*
- i) Ministerul Sănătății;*
- j) Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale;*
- k) Ministerul Finanțelor Publice;*
- l) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;*
- m) Ministerul Justiției;*
- n) Ministerul Educației Naționale;*
- o) Ministerul Apelor și Pădurilor;*
- p) Ministerul Turismului;*
- q) Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat;*
- r) Serviciul de Informații Externe;*
- s) Serviciul de Protecție și Pază;*
- t) Serviciul de Telecomunicații Speciale;*
- u) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;*
- v) Banca Națională a României;*
- w) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;*
- x) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare;*
- y) Ministerul Muncii și Justiției Sociale;*
- z) Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații”.*

Art. 6 alin. (4) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 6**, după **alin. (3)** se *introduce* un nou alineat, **alin. (4)**, cu următorul conținut:

„(4) În cadrul mecanismului de cooperare interinstituțională în format SNPCT, Consiliul Suprem de Apărare a Țării exercită rolul de coordonator strategic”.

Art. 7 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 7** prevedea:

„Art. 7

În scopul prevenirii și combaterii actelor de terorism și a faptelor asimilate acestora, autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT desfășoară activități specifice, individual sau în cooperare, în conformitate cu atribuțiile și competențele lor legale și cu prevederile Protocolului general de organizare și funcționare a Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului, aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 7 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 7

(1) În scopul prevenirii și combaterii actelor de terorism, autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT desfășoară activități specifice, individual sau în cooperare, în conformitate cu atribuțiile și competențele lor legale și cu prevederile Protocolului general de organizare și funcționare a Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului, aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(2) Rolul de reprezentare la nivel tehnic a României la reuniunile și/sau grupurile de lucru la nivel european și/sau internațional este exercitat, independent sau în cooperare cu alte instituții din SNPCT, de către persoane desemnate din cadrul:

- a) Serviciului Român de Informații, pe linia prevenirii și combaterii terorismului;
- b) Serviciului de Informații Externe, pe linia evaluărilor strategice cu privire la evoluția fenomenului terorist internațional;
- c) Ministerului Apărării Naționale, pe linia cooperării politico-militare internaționale în domeniul prevenirii și combaterii terorismului;
- d) Ministerului Afacerilor Interne, pe linia cooperării polițienești internaționale în domeniul prevenirii și combaterii terorismului;
- e) Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, pe linia prevenirii și combaterii finanțării terorismului;
- f) Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pe linia cooperării judiciare în materie penală;

g) celorlalte autorități din cadrul SNPCT, în funcție de formatul și specificul activității, cu informarea Serviciului Român de Informații”.

Art. 7¹-7² din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 7 se introduc** două noi articole, **art. 7¹-7²**, cu următorul conținut:

„Art. 7¹

(1) Autoritatea națională în domeniul însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor și schimbului de informații necesar în susținerea activității acestora este Serviciul Român de Informații.

(2) În vederea prevenirii unor acte de terorism la bordul aeronavelor civile înmatriculate în România sau aparținând transportatorilor aerieni licențiați de statul român, Serviciul Român de Informații asigură dispunerea și coordonarea însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor, în conformitate cu politica națională de securitate sau obligațiile asumate de România prin actele internaționale la care este parte.

Art. 7²

(1) Activitatea de prevenire și combatere a terorismului, având ca scop protejarea localurilor de misiune, localurilor consulare și a altor reprezentanțe oficiale ale României în străinătate, se realizează de către Serviciul de Informații Externe și Ministerul Afacerilor Externe.

(2) În cazul unui act de terorism îndreptat împotriva obiectivelor prevăzute la alin. (1), Serviciul de Informații Externe sprijină intervenția contrateroristă realizată de către instituțiile competente din statul de rezidență.

(3) Situațiile de criză teroristă, în care sunt victime cetățeni români aflați în străinătate, sunt gestionate de Ministerul Afacerilor Externe și Serviciul de Informații Externe, în condițiile metodologiei aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării”.

Art. 10 partea introductivă și lit. d) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 10, partea introductivă și lit. d)** prevedeau:

„Atribuțiile specifice, potrivit art. 7, pe linia prevenirii terorismului constau în:
(...)

d) activități de pază, protecție și alte forme speciale de descurajare realizate de forțele unor autorități și instituții publice din componența SNPCT, pentru asigurarea securității principalelor categorii de factori umani și de obiective autohtone ori străine de pe teritoriul național, precum și a principalelor obiective românești din străinătate, potențial vizate de entități teroriste;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 10, partea introductivă și lit. d) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„Atribuțiile specifice, potrivit art. 7 alin. (1), pe linia prevenirii terorismului constau în:

(...)

d) activități de pază, protecție, ordine publică, control antiterorist de securitate și activități speciale de descurajare realizate de către autorități publice din componența SNPCT, pentru asigurarea securității factorilor umani și materiali, de pe teritoriul național, precum și a reprezentanțelor oficiale ale României din străinătate, potențial vizate de entități teroriste;”.

Art. 10 lit. d¹) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 10, după lit. d) se introduce** o nouă literă, **lit. d¹)**, cu următorul conținut:

„Atribuțiile specifice, potrivit art. 7 alin. (1), pe linia prevenirii terorismului constau în:

(...)

d¹) interviuri de securitate;”.

Art. 11 partea introductivă lit. b) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 11, partea introductivă și lit. b)** prevedeau:

„Atribuțiile specifice, potrivit art. 7, pe linia combaterii terorismului constau în:

(...)

b) intervenția antiteroristă, în situația iminenței producerii unui atac terorist, și, respectiv, intervenția contrateroristă, când se desfășoară ori s-au produs atacuri teroriste;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 11, partea introductivă și lit. b) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„Atribuțiile specifice, potrivit art. 7 alin. (1), pe linia combaterii terorismului constau în:

(...)

b) intervenția antiteroristă, în situația iminenței producerii unui act de terorism, și, respectiv, intervenția contrateroristă, când se desfășoară ori s-au produs acte de terorism;”.

Art. 11^{^1} din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 11 se introduce** un nou articol, **art. 11^{^1}**, cu următorul conținut:

„Art. 11^{^1}

(1) În cazul iminenței sau producerii unui act de terorism pe teritoriul țării, la propunerea directorului Serviciului Român de Informații, Consiliul Suprem de Apărare a Țării poate emite o hotărâre privind declararea situației de criză teroristă.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), pe suportul logistic și operațional al CCOA, se activează Centrul Național de Acțiune Antiteroristă, care asigură la nivel național managementul crizei teroriste, în scopul înlăturării amenințărilor la adresa securității naționale generate de situația de fapt creată.

(3) În scopul protecției și salvării vieții persoanelor, autoritățile și instituțiile publice desfășoară activități specifice, potrivit competențelor acestora, cu respectarea priorității de acțiune și a principiului comenzii unice.

(4) Centrul Național de Acțiune Antiteroristă este structură interinstituțională, fără personalitate juridică, subordonată direct Consiliului Suprem de Apărare a Țării, condus de o structură decizională alcătuită din reprezentanți la nivel decizional din cadrul instituțiilor publice, în funcție de coordonatele concrete ale crizei teroriste. Șeful Centrului Național de Acțiune Antiteroristă se numește dintre prim-adjunctul sau adjunctii directorului Serviciului Român de Informații, la propunerea directorului Serviciului Român de Informații, de Consiliul Suprem de Apărare a Țării prin hotărârea prevăzută la alin. (1).

(5) Regulamentul de organizare și funcționare a Centrului Național de Acțiune Antiteroristă se aprobă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(6) Serviciul Român de Informații este autorizat să efectueze, din bugetul aprobat, cheltuieli cu bunuri, servicii și de capital pentru Centrul Național de Acțiune Antiteroristă”.

Art. 12 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 12** prevedea:

„Art. 12

(1) În cazul unui atac terorist, Serviciul Român de Informații, prin unitatea specializată, execută intervenția contrateroristă, independent sau în cooperare cu alte forțe abilitate, pe întregul teritoriu al țării, asupra obiectivelor atacate sau ocupate de teroriști, în scopul capturării ori anihilării acestora, eliberării ostaticilor și al restabilirii ordinii legale.

(2) Intervenția contrateroristă se execută cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării și se realizează potrivit metodologiei elaborate de Serviciul Român de Informații, aprobată prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(3) Intervenția antiteroristă, în situația iminenței producerii unui atac terorist, se realizează în condițiile metodologiei aprobate de conducerea Serviciului Român de Informații.

(4) La solicitarea Serviciului Român de Informații, în funcție de amploarea și de natura acțiunii teroriste, pot fi angrenate, în condițiile legii, forțe cu misiuni specifice din Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale și Serviciul de Protecție și Pază, precum și din alte structuri din sistemul securității și apărării naționale”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 12 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 12

(1) În cazul unui act de terorism, Serviciul Român de Informații, prin unitatea specializată, execută intervenția contrateroristă, independent sau în cooperare cu alte autorități și instituții publice, pe întreg teritoriul țării, în scopul eliberării ostaticilor, capturării ori anihilării teroriștilor, neutralizării dispozitivelor utilizate de aceștia, eliberării obiectivelor atacate sau ocupate, precum și restabilirii ordinii legale.

(2) Intervenția contrateroristă se execută cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Prin excepție, în situația iminenței producerii unor victime sau a unor pagube importante, atunci când nu este posibilă întrunirea în regim de urgență a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, executarea intervenției contrateroriste se aprobă de către președintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(3) La solicitarea Serviciului Român de Informații, autoritățile și instituțiile publice procedează la transferul către acesta a controlului operațional.

(4) Intervenția contrateroristă și transferul controlului operațional se realizează potrivit metodologiei elaborate de Serviciul Român de Informații cu consultarea prealabilă a instituțiilor din SNPCT cu atribuții în domeniu, aprobată prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(5) La solicitarea Serviciului Român de Informații, în funcție de amploarea și natura acțiunii teroriste, intervenția contrateroristă se poate executa, în condițiile alin. (2), și de către unități specializate ale Poliției Române, Jandarmeriei Române, Serviciului de Protecție și Pază și/sau Ministerului Apărării Naționale.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), la solicitarea unităților specializate ale Poliției Române, Jandarmeriei Române, Serviciului de Protecție și Pază și/sau Ministerului Apărării Naționale, autoritățile și instituțiile publice procedează la transferul către acestea a controlului operațional.

(7) Intervenția antiteroristă se realizează în conformitate cu metodologiile aprobate de conducerea instituțiilor din SNPCT cu atribuții în domeniu, cu avizul Serviciului Român de Informații”.

Art. 17 lit. e) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 17, lit. e)** prevedea:

„CCOA are următoarele atribuții:

(...)

e) în situații de criză teroristă asigură suportul logistic și operațional pentru funcționarea operativă a Centrului Național de Acțiune Antiteroristă, care este integrat funcțional în mecanismul general de gestionare a crizelor și organizat conform legii;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 17, lit. e)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„CCOA are următoarele atribuții:

(...)

e) în situații de criză teroristă asigură suportul logistic și operațional pentru funcționarea operativă a Centrului Național de Acțiune Antiteroristă;”.

Cap. II „Realizarea activității de prevenire și combatere a terorismului” sect. a 3-a „Schimbul de informații” – art. 22¹ din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului(introdus prin Legea nr. 58/2019)**Noua reglementare**

Potrivit noii reglementări, la **Cap. II „Realizarea activității de prevenire și combatere a terorismului”, după art. 22 se introduce** o nouă secțiune, **sect. a 3-a „Schimbul de informații” – art. 22¹**, cu următorul conținut:

„SECȚIUNEA a 3-a: Schimbul de informații

Art. 22¹

(1) Autoritățile judiciare române transmit, la cerere sau din oficiu, cât mai curând posibil, autorităților competente dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene informațiile relevante colectate în cadrul procedurilor penale în legătură cu infracțiunile de terorism, atunci când informațiile respective ar putea fi utilizate în statul membru respectiv pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor de terorism.

(2) Alin. (1) nu se aplică în cazul în care schimbul de informații ar pune în pericol investigațiile în curs sau siguranța unei persoane și nici atunci când ar fi contrar intereselor esențiale ale securității României”.

Art. 25 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 25** prevedea:

„Art. 25

Personalul instituțiilor financiar-bancare are obligația de a refuza efectuarea operațiunilor prevăzute la art. 23 alin. (1) și de a sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Curtea de Ape”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 25 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 25

Personalul instituțiilor financiar-bancare are obligația de a refuza efectuarea operațiunilor prevăzute la art. 23 alin. (1) și de a sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism”.

Art. 26 alin. (1) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 26, alin. (1)** prevedea:

„(1) Autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități în SNPCT, precum și Oficiul Național al Registrului Comerțului, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor colaborează pentru întocmirea și actualizarea listelor cuprinzând persoanele fizice și juridice suspecte de săvârșirea sau finanțarea actelor de terorism, altele decât cele menționate în anexa prevăzută la art. 23 alin. (1), care se transmit CCOA”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 26, alin. (1) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(1) Autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități în SNPCT, precum și Oficiul Național al Registrului Comerțului și Autoritatea de Supraveghere Financiară colaborează pentru întocmirea și actualizarea listelor cuprinzând persoanele fizice și juridice suspecte de săvârșirea sau finanțarea actelor de terorism, altele decât cele menționate în anexa prevăzută la art. 23 alin. (1), care se transmit CCOA”.

Art. 28 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 28** prevedea:

„Art. 28

Operațiunile financiar-bancare prevăzute la art. 23 alin. (1), dacă sunt efectuate pentru sau în contul persoanelor înscrise în lista prevăzută la art. 27, sunt supuse autorizării prealabile a Băncii Naționale a României, a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, după caz”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 28 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 28

Operațiunile financiar-bancare prevăzute la art. 23 alin. (1), dacă sunt efectuate pentru sau în contul persoanelor înscrise în lista prevăzută la art. 27, sunt supuse autorizării prealabile a Băncii Naționale a României și a Autorității de Supraveghere Financiară, după caz”.

Art. 29 alin. (2) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 29, alin. (2)** prevedea:

„(2) Instituțiile financiar-bancare din România prezintă de îndată Băncii Naționale a României, Comisiei naționale a Valorilor Mobiliare sau Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documentația privind operațiunea financiar-bancară supusă autorizării”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 29, alin. (2)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(2) Instituțiile financiar-bancare din România prezintă de îndată Băncii Naționale a României sau Autorității de Supraveghere Financiară documentația privind operațiunea financiar-bancară supusă autorizării”.

Art. 30 alin. (1) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 30, alin. (1)** prevedea:

„(1) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare sau Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 5 zile de la prezentarea documentației, emite autorizarea operațiunii prevăzute la art. 28 sau, după caz, refuză emiterea autorizării și sesizează Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, precum și Serviciul Român de Informații”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 30, alin. (1)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(1) Banca Națională a României sau Autoritatea de Supraveghere Financiară, în termen de 5 zile de la prezentarea documentației, emite autorizarea operațiunii prevăzute la art. 28 sau, după caz, refuză emiterea autorizării și sesizează Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și Serviciul Român de Informații”.

Art. 31 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 31** prevedea:

„Art. 31

Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor controlează modul de ducere la îndeplinire de către instituțiile supravegheate a dispozițiilor prezentei legi și aplică sancțiunile legale prevăzute în competența acestora”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 31 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 31

Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară controlează modul de ducere la îndeplinire de către instituțiile supravegheate a dispozițiilor prezentei legi și aplică sancțiunile legale prevăzute în competența acestora”.

Art. 32 alin. (1) partea introductivă și lit. a)-c), lit. o) și lit. q) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **32 alin. (1), partea introductivă și lit. a)-c), lit. o) și lit. q)** prevedeau:

„(1) Constituie acte de terorism și se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime, și cu interzicerea unor drepturi săvârșirea uneia dintre următoarele fapte care, prin natura sau prin contextul săvârșirii lor, pot aduce atingere gravă unei țări ori unei organizații internaționale, atunci când sunt săvârșite în scopul de a intimida populația sau de a constrânge o autoritate publică sau o organizație internațională să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui anumit act ori pentru a destabiliza grav sau a distruge structurile politice fundamentale, constituționale, economice ori sociale ale unui stat sau organizații internaționale:

a) omorul, omorul calificat sau vătămarea corporală;

b) amenințarea sau lipsirea de libertate;

c) distrugerea;

d) comunicarea de informații false, care pune în pericol siguranța zborului sau navigației unei nave ori aeronave;

(...)

o) nerespectarea regimului armelor și munițiilor, a regimului materialelor nucleare și al altor materii radioactive, nerespectarea regimului materiilor explozive, precum și nerespectarea regimului precursorilor de explozivi restricționați;

(...)

q) fraude comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice și infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **32 alin. (1), partea introductivă și lit. a)-c), lit. o) și lit. q) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(1) Constituie acte de terorism și se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate, fără a se putea depăși maximul general de pedeapsă, și cu interzicerea unor drepturi, săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

a) acțiunile și inacțiunile îndreptate împotriva vieții, integrității corporale sau sănătății persoanelor ori având drept consecință moartea, lezarea integrității corporale ori afectarea sănătății fizice sau psihice a persoanei;

b) lipsirea de libertate în mod ilegal;

c) distrugerea și distrugerea calificată;

(...)

o) nerespectarea regimului armelor și munițiilor, a regimului materialelor nucleare și al altor materii radioactive, nerespectarea regimului materiilor explozive, nerespectarea regimului precursorilor de explozivi restricționați, precum și uzul de armă fără drept;

(...)

q) infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice;”.

Art. 32 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **32 alin. (1), lit. r)** prevedea:

„(1) Constituie acte de terorism și se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate, fără a se putea depăși maximul general de pedeapsă, și cu interzicerea unor drepturi, săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

(...)

r) preluarea fără drept a mijloacelor de transport colective de pasageri sau de mărfuri”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **32 alin. (1), lit. r)** se abrogă.

Art. 32 alin. (3) partea introductivă și lit. a)-c) Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **32 alin. (3), partea introductivă și lit. a)-c)** prevedeau:

„(3) Constituie, de asemenea, acte de terorism și se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, săvârșirea următoarelor fapte, în unul dintre scopurile prevăzute la alin. (1):

a) producerea, dobândirea, deținerea, transportul, furnizarea sau transferarea către alte persoane, direct ori indirect, de arme chimice sau biologice, dispozitive explozive de orice fel, precum și cercetarea în domeniu ori dezvoltarea de asemenea arme sau dispozitive;

b) introducerea sau răspândirea în atmosferă, pe sol, în subsol ori în apă de produse, substanțe, materiale de orice fel, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor ori a animalelor sau mediul înconjurător ori în

scopul provocării de incendii, inundații sau explozii care au drept efect punerea în pericol a vieților umane;

c) perturbarea ori întreruperea aprovizionării cu apă, electricitate sau orice altă resursă naturală fundamentală, care au drept efect punerea în pericol a vieților umane”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 32 alin. (3), partea introductivă și lit. a)-c) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(3) Constituie act de terorism și se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

a) producerea, dobândirea, deținerea, transportul, furnizarea, utilizarea sau transferarea către alte persoane, direct ori indirect, de arme chimice sau biologice, dispozitive explozive de orice fel, precum și cercetarea în domeniu ori dezvoltarea de asemenea arme, inclusiv a celor radiologice sau nucleare;

b) introducerea sau răspândirea în atmosferă, pe sol, în subsol ori în apă de produse, substanțe, materiale de orice fel, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol viața, sănătatea oamenilor ori a animalelor sau mediul înconjurător ori provocarea de incendii, inundații sau explozii care au drept efect punerea în pericol a vieților umane;

c) perturbarea ori întreruperea aprovizionării cu apă, electricitate sau orice altă resursă naturală fundamentală, care poate avea ca efect punerea în pericol a vieților umane”.

Art. 32 alin. (3) lit. d)-e) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 32 alin. (2), după lit. c) se introduc** două noi litere, **lit. d)-e)**, cu următorul conținut:

„(3) Constituie act de terorism și se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

(...)

d) distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unei instalații nucleare ori radiologice ce conține materiale radioactive, aparținând făptuitorului sau altuia, ori împiedicarea luării măsurilor de conservare sau securitate nucleară a unei astfel de instalații nucleare sau radiologice;

e) orice alte acțiuni și inacțiuni, indiferent de modalitatea de săvârșire, prin care se realizează ori se urmărește distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, în întregime sau în parte, capturarea ori preluarea fără drept a controlului asupra unui bun, structură, infrastructură, sistem, rețea, instalație, resursă, serviciu, capacitate sau loc, public sau privat, dacă fapta este de natură să pună în pericol sau să asigure făptuitorului posibilitatea punerii în pericol a vieții, integrității corporale sau sănătății persoanelor ori dacă s-au produs consecințe deosebit de grave”.

Art. 32 alin. (4)-(6) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)**Noua reglementare**

Potrivit noii reglementări, la **art. 32**, după **alin. (3)** *se introduc* trei noi alineate, **alin. (4)-(6)**, cu următorul conținut:

„(4) Amenințarea, în realizarea oricăruia din scopurile prevăzute la art. 1, cu săvârșirea unei fapte din cele prevăzute la alin. (1) lit. a)-q) și alin. (3) lit. a)-e) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării.

(5) Dacă fapta prevăzută la alin. (4) este săvârșită de o persoană din conducerea unei entități teroriste, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 12 ani.

(6) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 5 la 15 ani capturarea sau preluarea fără drept a unui vehicul, dacă fapta a fost săvârșită în oricare din scopurile prevăzute la art. 1”.

Art. 33 alin. (1) partea introductivă și lit. a)-b) Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 33 alin. (1)**, **partea introductivă și lit. a)-b)** prevedeau:

„(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea, în unul dintre scopurile prevăzute la art. 32 alin. (1), a uneia dintre următoarele fapte:

a) procurarea, deținerea, confecționarea, fabricarea, transportul sau furnizarea de produse ori tehnologii cu dublă utilizare sau de produse militare ori de substanțe explozive sau inflamabile, în scopul producerii de mijloace distructive, dispozitive explozive de orice fel, precum și a substanțelor chimice, biologice, radiologice ori nucleare, de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor, animalelor sau mediul;

b) instruirea sau pregătirea unei persoane privind folosirea ori fabricarea armelor de foc, munițiilor, explozivelor, dispozitivelor explozive de orice fel, armelor chimice, biologice, radiologice sau nucleare, inclusiv a oricăror echipamente concepute special pentru a fi utilizate în legătură directă cu folosirea substanțelor chimice, biologice, radiologice ori nucleare”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 33 alin. (1)**, **partea introductivă și lit. a)-b)** *se modifică* și vor avea următorul conținut:

„(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

a) procurarea, deținerea, confecționarea, fabricarea, transportul sau furnizarea de produse ori tehnologii cu dublă utilizare sau de produse militare ori de materii explozive

sau inflamabile, în scopul producerii de mijloace distructive, dispozitive explozive de orice fel, precum și a substanțelor chimice, biologice, radiologice ori nucleare, de natură să pună în pericol viața, sănătatea oamenilor, animalelor sau mediul;

b) oferirea de instrucțiuni cu privire la fabricarea sau folosirea de explozivi, arme de foc sau orice alte arme, substanțe nocive sau periculoase, ori cu privire la tehnici sau metode specifice de săvârșire sau sprijinire a săvârșirii unui act de terorism, știind că respectivele competențe oferite sunt sau pot fi utilizate în acest scop”.

Art. 33 alin. (1) lit. c)-d) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 32 alin. (1)**, după **lit. b)** se *introduc* două noi litere, **lit. c)-d)**, cu următorul conținut:

„(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea, în oricare din scopurile prevăzute la art. 1, a uneia dintre următoarele fapte:

(...)

c) primirea sau însușirea de instrucțiuni prin autodocumentare cu privire la fabricarea sau folosirea de explozivi, arme de foc sau orice alte arme, substanțe nocive sau periculoase, ori cu privire la tehnici sau metode specifice de săvârșire sau sprijinirea săvârșirii unui act de terorism;

d) furtul calificat săvârșit în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 32 alin. (1) și (3) și la alin. (1) și (2) din prezentul articol”.

Art. 33 alin. (2) partea introductivă și lit. a) și lit. c) Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 33 alin. (2)**, **partea introductivă și lit. a) și lit. c)** prevedeau:

„(2) Constituie, de asemenea, infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea uneia dintre următoarele fapte:

a) înlesnirea trecerii frontierei, găzduirea ori facilitarea accesului în zona obiectivelor vizate a unei persoane care a participat sau a comis ori urmează să participe sau să comită o infracțiune prevăzută la alin. (1) ori la art. 32 alin. (1) sau (3);

(...)

c) falsificarea de înscrisuri oficiale în scopul înlesnirii săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 33 alin. (2)**, **partea introductivă și lit. a) și lit. c)** se *modifică* și vor avea următorul conținut:

„(2) Constituie, de asemenea, infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea uneia dintre următoarele fapte:

a) înlesnirea trecerii frontierei, găzduirea ori facilitarea accesului în zona obiectivelor vizate a unei persoane despre care se cunoaște că a participat sau a comis ori urmează să participe sau să comită o infracțiune prevăzută la alin. (1) ori la art. 32 alin. (1) sau (3);

(...)

c) falsificarea de înscrisuri oficiale sau utilizarea acestora în scopul înlesnirii săvârșirii unui act de terorism;”.

Art. 33 alin. (2) lit. e)-f) Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului(abrogat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 33 alin. (2), lit. e)-f)** prevedeau:

„(2) Constituie, de asemenea, infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea uneia dintre următoarele fapte:

e) participarea la instruirea sau pregătirea în vederea folosirii mijloacelor distructive, substanțelor toxice ori periculoase, armelor de foc, dispozitivelor explozive de orice fel, munițiilor, explozivilor, armelor chimice, biologice, radiologice sau nucleare, în scopul comiterii unui act de terorism;

f) furtul calificat săvârșit în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 32 alin. (1) și (3) și la alin. (1) și (2) din prezentul articol ”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 33 alin. (2), lit. e)-f) se abrogă.**

Art. 33¹ Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 33¹** prevedea:

„Art. 33¹

Constituie infracțiune fapta de a recruta o persoană pentru săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 32 alin. (1) și (3) și art. 33 și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 33¹ se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 33¹

Fapta de a solicita uneia sau mai multor persoane, direct sau indirect, prin orice mijloace, să săvârșească sau să sprijine săvârșirea unui act de terorism constituie infracțiune și se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce a făcut obiectul solicitării”.

Art. 33[^]2 alin. (4) Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 33[^]2, alin. (4)** prevedea:

„(4) Promovarea unui mesaj prin propagandă săvârșită prin orice mijloace, în public, cu intenția de a instiga la săvârșirea uneia dintre infracțiunile enumerate la art. 32 alin. (1) și (3) și art. 33 alin. (1) și alin. (2) lit. e), indiferent dacă mesajul susține sau nu în mod direct terorismul ori dacă au fost săvârșite sau nu respectivele infracțiuni, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 33[^]2, alin. (4)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(4) Promovarea unui mesaj prin propagandă săvârșită prin orice mijloace, în public, cu intenția de a instiga la săvârșirea unui act de terorism, indiferent dacă mesajul susține sau nu în mod direct terorismul ori dacă au fost săvârșite sau nu respectivele infracțiuni, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani”.

Art. 34 Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (abrogat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 34** prevedea:

„Art. 34

(1) Tentativa faptelor prevăzute la art. 32, 33 și 33[^]1 se pedepsește.

(2) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea săvârșirii acestor infracțiuni”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 34 se abrogă**.

Art. 35[^]1 alin. (2) Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (abrogat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 35[^]1, alin. (2)** prevedea:

„(2) Tentativa se pedepsește”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 35[^]1, alin. (2)** *se abrogă*.

Art. 35[^]1 alin. (3) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 35[^]1, după alin. (2)** *se introduce* un nou alineat, **alin. (3)**, cu următorul conținut:

„(3) Orice act de organizare sau de facilitare prin care se oferă asistență oricărei persoane pentru a se deplasa în străinătate în scopuri teroriste, știind că asistența astfel oferită este în acest scop, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi”.

Art. 36 alin. (1)-(2) Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 36, alin. (1)-(2)** prevedeau:

„(1) Constituie infracțiune de finanțare a terorismului colectarea sau punerea la dispoziție, direct ori indirect, de fonduri, licite sau ilicite, cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot ori în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism sau pentru susținerea unei entități teroriste și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Săvârșirea unei infracțiuni în scopul obținerii de fonduri, cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot sau în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism ori pentru susținerea unei entități teroriste, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, al cărei maxim se majorează cu 3 ani”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 36, alin. (1)-(2)** *se modifică* și vor avea următorul conținut:

„(1) Constituie infracțiune de finanțare a terorismului colectarea sau punerea la dispoziție, direct ori indirect, de fonduri, licite sau ilicite, cu intenția de a fi folosite sau cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot ori în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism sau pentru susținerea unei entități teroriste și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Săvârșirea unei infracțiuni în scopul obținerii de fonduri, cu intenția de a fi folosite sau cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot sau în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism ori pentru susținerea unei entități teroriste, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ai cărei maxim se majorează cu 3 ani”.

Art. 36 alin. (4) Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (abrogat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 36, alin. (4)** prevedea:

„(4) Tentativa la faptele prevăzute de alin. (1) se pedepsește”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 36, alin. (4)** *se abrogă*.

Art. 37 Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (abrogat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 37** prevedea:

„Art. 37

(1) Amenințarea prin orice mijloace a unei persoane fizice, juridice sau a unei colectivități cu folosirea de arme de foc, arme nucleare, chimice, biologice, instalații nucleare ori dispozitive generatoare de radiații ionizante, cu provocarea unei explozii nucleare sau a unui accident nuclear ori cu răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, microorganisme, toxine ori materiale, de orice fel, de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător sau să cauzeze consecințe deosebit de grave, săvârșită în scopul prevăzut la art. 32 alin. (1), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

(2) Dacă amenințarea prevăzută la alin. (1) a fost adresată unui stat sau unei organizații internaționale, fapta se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 37 se abrogă**.

Art. 37¹ din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 37 se introduce** un nou articol, **art. 37¹**, cu următorul conținut:

„Art. 37¹

(1) *Tentativa faptelor prevăzute la art. 32, 33, 331, art. 351, art. 36 alin. (1) se pedepsește.*

(2) *Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori a instrumentelor, luarea de măsuri, precum și înțelegerea intervenită între cel puțin două persoane în vederea săvârșirii unui act de terorism, respectiv exprimarea inechivocă, indiferent de modalitate sau context, a intenției de săvârșire a unui act de terorism.*

(3) *Scopul unei acțiuni sau inacțiuni specifice actelor de terorism poate fi dedus din circumstanțe faptice obiective”.*

Art. 38 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 38** prevedea:

„Art. 38

Alarmarea, prin orice mijloace și fără un motiv întemeiat, a unei persoane fizice sau juridice ori a unei colectivități, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol, a organelor cu atribuții în domeniul securității naționale sau de

menținere a ordinii publice, cu privire la folosirea de arme de foc, arme nucleare, chimice, biologice, radiologice ori la răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, microorganisme, toxine ori materiale, de orice fel, de natură să pună în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea oamenilor ori a animalelor sau mediul înconjurător ori să cauzeze consecințe deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 38 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 38

Alarmarea fără un motiv întemeiat, prin orice mijloace, direct sau indirect, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol, a organelor cu atribuții în domeniul securității naționale sau de menținere a ordinii publice, cu privire la săvârșirea unui act de terorism, efectuată în realizarea oricăruia din scopurile prevăzute la art. 1, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă”.

Art. 38¹-38⁴ din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 38 se introduc** patru noi articole, **art. 38¹-38⁴**, cu următorul conținut:

„Art. 38¹

(1) Accesarea în mod repetat de materiale de propagandă teroristă, prin intermediul sistemelor informatice sau altor mijloace de comunicații electronice, precum și deținerea de astfel de materiale, în scopul însușirii ideologiei teroriste, ca parte a unui proces de radicalizare, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (1), dacă este săvârșită în scopuri științifice sau academice.

Art. 38²

(1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut sunt obligați ca, la decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, să întrerupă, imediat, cu informarea utilizatorilor, transmiterea într-o rețea de comunicații electronice ori stocarea conținutului, prin eliminarea acestuia la sursă, dacă prin intermediul conținutului respectiv se face apologia actelor de terorism, se îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau se promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini, în scopul susținerii cauzei/activității entităților teroriste.

(2) În situația în care eliminarea la sursă a conținutului menționat la alin. (1) nu este fezabilă, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului sunt obligați ca, la decizia motivată a ANCOM, să blocheze, imediat, accesul la respectivul conținut și să informeze utilizatorii.

(3) La decizia motivată a ANCOM, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a bloca imediat accesul utilizatorilor din România la conținutul care face apologia actelor de terorism, îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini, în scopul susținerii cauzei/activității entităților teroriste, și este transmis într-o rețea de comunicații electronice de către persoanele prevăzute la alin. (1) care nu se află sub jurisdicția legislației naționale.

(4) La decizia motivată a ANCOM, Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare în Informatică – ICI București are obligația de a bloca imediat funcționalitatea unui domeniu «.ro» al cărui nume face apologia actelor de terorism, îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau care promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini, în scopul susținerii cauzei/activității entităților teroriste, până la expirarea domeniului respectiv, ulterior fiind blocată înregistrarea acestuia.

(5) Deciziile ANCOM prevăzute la alin. (1)-(4) se emit și se motivează în baza și în conformitate cu solicitările motivate ale autorității naționale în domeniul prevenirii și combaterii terorismului.

(6) Autoritatea națională în domeniul prevenirii și combaterii terorismului solicită ANCOM emiterea deciziilor prevăzute la alin. (1)-(4) atunci când constată că prin intermediul conținutului vizat sau prin numele de domeniu «.ro» se face apologia actelor de terorism, se îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau se promovează idei, concepții, doctrine sau atitudini, în scopul susținerii cauzei/activității entităților teroriste.

(7) Solicitățile prevăzute la alin. (6) conțin elemente care să poată conduce la identificarea conținutului sau a domeniului «.ro» vizat, precum:

a) datele de identificare a furnizorilor de servicii de găzduire sau furnizorilor de conținut, după caz, față de care se solicită emiterea deciziilor ANCOM prevăzute la alin. (1);

b) informații privind conținutul online pentru care se solicită emiterea deciziilor ANCOM prevăzute la alin. (1)-(3), inclusiv informații privind identificarea precisă a acestuia în mediul online;

c) indicarea motivelor pentru care eliminarea la sursă a conținutului online nu este fezabilă, în cazul în care se solicită emiterea deciziei ANCOM prevăzute la alin. (2);

d) numele de domeniu «.ro» pentru care se solicită emiterea deciziei ANCOM prevăzute la alin. (4).

(8) ANCOM informează despre emiterea deciziilor prevăzute la alin. (1)-(4) autoritatea națională în domeniul prevenirii și combaterii terorismului, care urmărește implementarea acestora de către furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de conținut, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului sau de către Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare în Informatică – ICI București, după caz, și comunică ANCOM situațiile în care nu sunt respectate obligațiile impuse prin acestea.

(9) Furnizorii de servicii mass-media au obligația de a nu promova sau facilita promovarea de idei, concepții, doctrine sau atitudini care fac apologia actelor de terorism, îndeamnă la comiterea unui act de terorism sau pot susține cauza și/sau activități ale entităților teroriste.

(10) Dispozițiile alin. (5)-(8) se aplică în mod corespunzător solicitărilor formulate în cursul urmăririi penale de procurori, respectiv judecători în faza de judecată a unei cauze având ca obiect săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege, respectiv deciziilor ANCOM emise în baza acestor solicitări.

(11) Deciziile prevăzute la alin. (1)-(4) pot fi atacate în contencios administrativ la instanța competentă potrivit art. 12 alin. (5) teza I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, sub sancțiunea decăderii, în termen de 15 zile de la data comunicării, de către furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de conținut, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului sau de Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare în Informatică – ICI București, după caz, și, în termen de 30 de zile de la data întreruperii, de către orice altă persoană care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim.

(12) Acțiunea în contencios introdusă în temeiul alin. (11) nu suspendă executarea deciziei ANCOM atacate.

Art. 38³

Infracțiunile prevăzute de prezenta lege constituie acte de terorism.

Art. 38⁴

În cauzele penale având ca obiect investigarea săvârșirii oricăreia din infracțiunile prevăzute de prezenta lege, dispozițiile art. 145 din Codul de procedură penală nu se aplică dacă în cauză s-a adoptat o soluție de clasare în temeiul art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală”.

Art. 40 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 40** prevedea:

„Art. 40

(1) Competența de judecată în primă instanță a infracțiunilor de terorism aparține curții de apel”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 40 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 40

Competența de judecată în primă instanță a infracțiunilor de terorism aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție”.

Art. 42 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 42 alin. (1) lit. b)** prevedea:

„(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei următoarele fapte:

(...)

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 30 alin. (1) de către Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare sau Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 42 alin. (1) lit. b)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei următoarele fapte:

(...)

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 30 alin. (1) de către Banca Națională a României sau Autoritatea de Supraveghere Financiară;”.

Art. 42 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 42 alin. (1)**, după **lit. c)** *se introduce* o nouă literă, **lit. d)**, cu următorul conținut:

„(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei următoarele fapte:

(...)

d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 382 alin. (1)-(3) de către furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de conținut sau furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului”.

Art. 42 alin. (3) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (modificat prin Legea nr. 58/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 42, alin. (3)** prevedea:

„(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit în acest scop de Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, precum și de Ministerul Administrației și Internelor, după caz”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 42, alin. (3)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit în acest scop de Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară, de Ministerul Afacerilor Interne, precum și de ANCOM, după caz”.

Art. 42 alin. (4) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului (introdus prin Legea nr. 58/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 42**, după **alin. (3)** se *introduce* un nou alineat, **alin. (4)**, cu următorul conținut:

„(4) În cazul contravențiilor constatate de personalul împuternicit în acest scop de ANCOM, sancțiunea se aplică de către președintele ANCOM, prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal de constatare a contravenției”.

STATUTUL PROFESIEI DE AVOCAT - MODIFICĂRI (HOTĂRÂREA UNBR NR. 431/2019)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011 (M. Of. nr. 898 din 19 decembrie 2011; cu modif. ult.)	Hotărârea nr. 431/2019 privind modificarea și completarea Statutului profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011 (M. Of. 281 din 12 aprilie 2019)	– <i>modifică</i>: art. 83 alin. (2); – <i>introduce</i>: art. 223 alin. (5^{^1}) și art. 223 alin. (5^{^2});

În M. Of. nr. 281 din 12 aprilie 2019, s-a publicat Hotărârea nr. 431/2019 privind modificarea și completarea Statutului profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011.

Art. 83 alin. (2) din Statutul profesiei de avocat (modificat prin Hotărârea UNBR nr. 431/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 83 alin. (2)** se prevedeau următoarele:

„Alegerea organelor profesiei se face prin vot secret de membrii Congresului electiv: decani și delegații barourilor la Congres. Pe buletinul de vot sunt înscrși numai membrii Congresului care au calitatea de decan și reprezentanții baroului care au fost aleși de adunările generale ale barourilor să reprezinte baroul în Congresul electiv.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 83, alin. (2) se modifică** și va avea următorul conținut:

„Alegerea organelor profesiei se face prin vot secret. Congresul avocaților alege o comisie de numărare a voturilor dintre delegații care nu candidează, compusă din minimum 5 membri. Votul secret se exprimă prin buletine de vot introduse în urne sigilate. Pe buletinul de vot se menționează: numele și prenumele candidatului, funcția pentru care candidează și baroul din care face parte.”

Art. 223 alin. (5[^]1) și alin. (5[^]2) din Statutul profesiei de avocat (introduse prin Hotărârea UNBR nr. 431/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 223**, după alin. (5), **se introduc** două noi alineate, **alin. (5[^]1) și alin. (5[^]2)**:

„(5[^]1) Prevederile alin. (5) referitoare la contribuțiile datorate bugetelor ambelor barouri se aplică și avocatului/avocaților care este înscris/sunt înscriși pe tabloul avocaților dintr-un anumit barou, dar își exercită profesia într-o formă de exercitare care își are sediul principal în alt barou decât cel în care acesta/aceștia este înscris/sunt înscriși. În contribuția datorată baroului pe tabloul căruia avocatul/avocații nu este înscris/nu sunt înscriși nu se include contribuția aferentă bugetului U.N.B.R.”

„(5[^]2) Prin excepție, în situația în care prin actele constitutive ale formei de exercitare a profesiei se prevede că avocatul/avocații în cauză își desfășoară activitatea strict la sediul secundar al acesteia de pe raza baroului în care acesta/aceștia este/sunt membru/membri, acesta/aceștia nu datorează contribuția către bugetul baroului în care forma de exercitare a profesiei are sediul principal.”

Alte prevederi ale Hotărârii nr. 431/2019

Potrivit art. II, Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 19 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

TITLUL VII („TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ”) DIN NORMELE METODOLOGICE DE APLICARE A CODULUI FISCAL – MODIFICĂRI (H.G. NR. 213/2019)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016 (M. Of. nr. 22 din 13 ianuarie 2016; cu modif. ult.)	H.G. nr. 213/2019 pentru modificarea și completarea Titlului VII („Taxa pe valoarea adăugată”) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016 (M. Of. nr. 282 din 12 aprilie 2019)	– modifică: Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 23 alin. (1) lit. b), Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 37 alin. (11); – introduce: Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 38 alin. (8).

În M. Of. nr. 282 din 12 aprilie 2019, s-a publicat **H.G. nr. 213/2019 pentru modificarea și completarea Titlului VII („Taxa pe valoarea adăugată”) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016.**

Astfel, respectiva hotărâre aduce unele modificări, dar și completări **Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, aprobate prin H.G. nr. 1/2016.

Vă prezentăm, în continuare, modificările și completările aduse **Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.**

Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 23 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin H.G. nr. 213/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **Titlul VII „Taxa pe valoare adăugată” pct. 23 alin. (1), lit. b)** prevedea:

„23. (1) Pentru a determina regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile, conform prevederilor art. 280 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie determinate:

(...)

b) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiași contract sau aceleiași tranzacții, trebuie să se determine dacă există o operațiune principală și alte operațiuni accesorii sau dacă fiecare operațiune poate fi considerată independentă. O livrare/prestare trebuie să fie considerată ca accesorie unei livrări/prestări principale dacă nu constituie pentru client un scop în sine, ci un mijloc de a beneficia în cele mai bune condiții de livrarea/prestarea principală realizată de furnizor/prestator. Operațiunile accesorii beneficiază de tratamentul fiscal al operațiunii principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile, ca și livrarea/prestarea de care sunt legate. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană de Justiție în Cauza C-349/96 Card Protection Plan;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 23 alin. (1), lit. b) se modifică** și va avea următorul conținut:

„23. (1) Pentru a determina regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile, conform prevederilor art. 280 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie determinate:

(...)

b) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiași contract sau aceleiași tranzacții, trebuie să se determine dacă există o operațiune principală și alte operațiuni accesorii sau dacă fiecare operațiune poate fi considerată independentă. O livrare/prestare trebuie să fie considerată ca accesorie unei livrări/prestări principale dacă nu constituie pentru client un scop în sine, ci un mijloc de a beneficia în cele mai bune condiții de livrarea/prestarea principală realizată de furnizor/prestator. Operațiunile accesorii beneficiază de tratamentul fiscal al operațiunii principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile, ca și livrarea/prestarea de care sunt legate. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană de Justiție în Cauza C-349/96 Card Protection Plan și în cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV;”.

Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 37 alin. (11) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin H.G. nr. 213/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 37, alin. (11)** prevedea:

„(11) În situația în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri supuse atât cotei de TVA de 9%, cât și cotei standard de TVA, la un preț total, se aplică cota de TVA corespunzătoare fiecărui bun, în măsura în care bunurile care compun pachetul pot fi separate, în caz contrar aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a pachetului. Se exceptează bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor în condițiile prevăzute la pct. 7 alin. (10) lit. a).

Exemplul 1: La vânzarea unui coș care are un preț total, care cuprinde atât produse alimentare, cât și băuturi alcoolice și produse cosmetice, se aplică cota de TVA aferentă fiecărui produs în parte.

Exemplul 2: La vânzarea unui aragaz, dacă comerciantul oferă gratuit un pachet de spaghete, se consideră că acesta este acordat gratuit, în scopul stimulării vânzărilor, iar cota aplicabilă pentru vânzarea aragazului este de 20%”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 37, alin. (11) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(11) În situația în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri supuse atât cotei reduse de TVA, cât și cotei standard de TVA, la un preț total, și nu se poate stabili o operațiune principală, se aplică cota de TVA corespunzătoare fiecărui bun, în măsura în care bunurile care compun pachetul pot fi separate, în caz contrar se consideră că are loc o operațiune complexă unică, aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a pachetului. Se exceptează bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor în condițiile prevăzute la pct. 7 alin. (10) lit. a).

Exemplul 1: La vânzarea unui coș care are un preț total, care cuprinde atât produse alimentare, cât și băuturi alcoolice și produse cosmetice, se aplică cota de TVA aferentă fiecărui produs în parte, în măsura în care bunurile care compun coșul pot fi separate, în caz contrar aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a coșului.

Exemplul 2: La vânzarea unui aragaz, dacă comerciantul oferă gratuit un pachet de spaghete, se consideră că acesta este acordat gratuit, în scopul stimulării vânzărilor, iar cota aplicabilă pentru vânzarea aragazului este de 19%”.

Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) pct. 38 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (introdus prin H.G. nr. 213/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, în **Titlul VII („Taxa pe valoare adăugată”) la pct. 38, după alin. (7) se introduce** un nou alineat, **alin. (8)**, cu următorul conținut:

„(8) În situația în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri/servicii supuse atât cotei reduse de TVA, cât și cotei standard de TVA și se poate stabili o operațiune principală, cota de TVA aplicabilă pachetului este cota de TVA aplicabilă operațiunii principale, conform pct. 23 alin. (1) lit. b), chiar dacă prețul fiecărui element care compune prețul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestație poate fi identificat, astfel cum s-a pronunțat și Curtea Europeană de Justiție în Cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA oferă posibilitatea achiziționării unui pachet de bunuri și servicii constând în acces la un eveniment sportiv și facilități în cadrul evenimentului sportiv, precum: servicii de catering/ restaurant, produse alimentare, acces la parcare. În această situație, chiar dacă prețul fiecărui element care compune prețul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestație ar putea fi identificat, cota de TVA aplicabilă pachetului este de 5%, respectiv cota de TVA aferentă accesului la evenimentul sportiv care reprezintă prestația principală”.

**LEGEA NR. 211/2004 PRIVIND UNELE MĂSURI
PENTRU ASIGURAREA PROTECȚIEI VICTIMELOR
INFRAȚIUNILOR – MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 24/2019)**

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infrațiunilor (M. Of. nr. 505 din 4 iunie 2004; cu modif. ult.)	O.U.G. nr. 24/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infrațiunilor, precum și a altor acte normative (M. Of. nr. 274 din 10 aprilie 2019)	– <i>modifică</i> : titlul, art. 1, art. 2, art. 4 alin. (1) lit. a), art. 4 alin. (2), titlul cap. III, art. 7, art. 9, art. 10, art. 14; – <i>introduce</i> : art. 1 ¹ , art. 3 ¹ -3 ⁶ , cap. I ¹ „Identificarea, referirea și evaluarea victimelor infrațiunilor”, art. 4 alin. (1) lit. k), art. 4 ¹ , art. 37; – <i>abrogă</i> : art. 8, art. 11.
Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator (M. Of. nr. 441 din 22 mai 2006; cu modif. ult.)		– <i>modifică</i> : art. 67 alin. (2).
Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal		– <i>introduce</i> : art. 53 alin. (2 ¹).

(M. Of. nr. 514 din 14 august 2013; cu modif. ult.)		
---	--	--

În M. Of. nr. 274 din 10 aprilie 2019, s-a publicat **O.U.G. nr. 24/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, precum și a altor acte normative.**

Astfel, respectiva ordonanță aduce unele modificări, dar și completări următoarelor acte normative:

– **Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor**(M. Of. nr. 505 din 4 iunie 2004; cu modif. ult.);

– **Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator** (M. Of. nr. 441 din 22 mai 2006; cu modif. ult.);

– **Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal** (M. Of. nr. 514 din 14 august 2013; cu modif. ult.).

Vă prezentăm, în continuare, modificările și completările aduse respectivelor acte normative.

Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor

Titlul din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **titlul** prevedea:

„Lege privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **titlul se modifică** și va avea următorul conținut:

„*LEGE privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor*”.

Art. 1 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 1** prevedea:

„Art. 1

În scopul asigurării protecției victimelor infracțiunilor, prezenta lege reglementează unele măsuri de informare a victimelor infracțiunilor cu privire la

drepturile acestora, precum și de consiliere psihologică, asistență juridică gratuită și compensație financiară de către stat a victimelor unor infracțiuni”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 1 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 1

Prezenta lege reglementează măsurile de informare, de sprijin și de protecție acordate victimelor infracțiunilor”.

Art. 1¹ din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (introdus prin O.U.G. nr. 24/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 1 se introduce** un nou articol, **art. 1¹**, cu următorul conținut:

„Art. 1¹

(1) Orice persoană victimă a unei infracțiuni are dreptul de a fi recunoscută ca atare din momentul identificării, de a fi tratată cu respect, profesionalism, de a beneficia de protecție și sprijin individualizate, de a obține compensații financiare și de a i se restabili drepturile. De aceleași drepturi beneficiază și membrii familiei acesteia.

(2) Măsurile de informare, sprijin și protecție, inclusiv evaluarea, acordate în condițiile prezentei legi nu sunt condiționate de introducerea unei plângeri în fața organelor de urmărire penală”.

Art. 2 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 2** prevedea:

„Art. 2

Ministerul Justiției, prin Institutul Național al Magistraturii, și Ministerul Administrației și Internelor au obligația de a asigura specializarea personalului care, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, stabilește legături directe cu victimele infracțiunilor”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 2 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 2

Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Afacerilor Interne, precum și consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, prin direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului, denumite în continuare direcții generale, asigură specializarea personalului propriu care, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, stabilește legături directe cu victimele infracțiunilor”.

Art. 3^{^1}-3^{^6} din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (introdus prin O.U.G. nr. 24/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 3 se introduce** șase noi articole, **art. 3^{^1}-3^{^6}**, cu următorul conținut:

„Art. 3^{^1}

(1) În vederea acordării serviciilor de sprijin și protecție pentru victimele infracțiunilor, în structura organizatorică a fiecărei direcții generale se înființează un compartiment pentru sprijinirea victimelor infracțiunilor, structură în cadrul căreia vor funcționa cel puțin trei specialiști, respectiv: asistent social, psiholog, consilier juridic.

(2) Compartimentul prevăzut la alin. (1) se înființează prin reorganizare, în limita numărului de posturi aprobat în prezent și cu condiția încadrării în plafonul cheltuielilor, inclusiv cele de personal, aprobate prin bugetul pentru anul 2019.

(3) În cazul copiilor victime ale violenței, evaluarea și acordarea serviciilor de sprijin și protecție prevăzute în prezenta lege se face de către compartimentele specializate de intervenție în situații de abuz, neglijare, trafic, migrație și repatrieri din cadrul direcției generale, potrivit Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 49/2011 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și violență în familie și a Metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state.

(4) În cazul victimelor violenței în familie, serviciile de sprijin și protecție prevăzute în prezenta lege se acordă de către instituțiile specializate potrivit Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cazul victimelor traficului de persoane, identificarea, referirea, asistența și protecția sunt asigurate și de către instituțiile specializate potrivit Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare, și Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

(6) În cadrul serviciilor publice de asistență socială de la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor se poate înființa Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor numai dacă numărul solicitărilor justifică existența unui astfel de serviciu pe raza lor administrativ-teritorială.

(7) Serviciile de sprijin și protecție acordate victimei unei infracțiuni pot fi acordate și de furnizori privați de servicii sociale.

(8) Prevederile art. 2 se aplică în mod corespunzător și furnizorilor de servicii sociale prevăzuți la alin. (3)-(6).

(9) Serviciile prevăzute la alin. (1) și (3)-(7) își desfășoară activitatea cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal.

Art. 3²

Procesul de informare, sprijinire și protecție a victimelor infracțiunilor cuprinde următoarele etape:

a) identificarea: constatarea calității de victimă a infracțiunilor, în sensul prezentei legi;

b) referirea – îndrumarea victimei către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 31;

c) informarea inițială – aducerea la cunoștința victimei a informațiilor generale privind drepturile pe care le are și serviciile de care poate beneficia;

d) evaluarea situației victimei de către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 31 pentru a se determina care sunt măsurile de sprijin și protecție de care aceasta poate beneficia;

e) acordarea serviciilor de sprijin și protecție;

f) monitorizarea și evaluarea serviciilor de sprijin și protecție.

Art. 3³

Informarea, sprijinirea și protecția victimelor infracțiunilor se realizează cu respectarea următoarelor principii generale:

a) respectarea nevoilor victimei – activitatea de informare, sprijin și protecție a victimelor infracțiunilor este subordonată scopului atenuării efectelor negative ale infracțiunii și reparării prejudiciilor de orice tip, inclusiv de ordin psihic, suferite de către victimă ca urmare a comiterii infracțiunii;

b) evitarea victimizării secundare și respectarea demnității umane – activitatea de informare, sprijin și protecție se va realiza cu respectarea demnității victimelor și evitarea victimizării secundare;

c) respectarea siguranței victimei – activitatea de informare, sprijin și protecție se desfășoară în așa fel încât aceasta să nu afecteze siguranța victimei și să nu o expună la comiterea de noi fapte prevăzute de legea penală;

d) parteneriatul – autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și cultele recunoscute de lege cooperează pentru asigurarea accesului victimelor infracțiunilor la serviciile de sprijin și protecție necesare;

e) nediscriminarea – recunoașterea statutului de victimă și asigurarea accesului la serviciile de sprijin și protecție se realizează fără discriminare pe baza criteriilor precum: rasa, naționalitatea, cetățenia, originea etnică sau socială, limba, religia sau credința, opiniile politice sau de oricare altă natură, bunurile de care dispune, dizabilitatea, vârsta, sexul, orientarea sexuală, statutul acestora din punctul de vedere al reședinței sau sănătății;

f) complementaritatea și abordarea integrată – pentru asigurarea unui răspuns rapid și eficient la nevoile speciale ale victimelor infracțiunilor, măsurile de informare, de sprijin și de protecție a victimelor infracțiunilor trebuie corelate și abordate integrat cu alte măsuri și servicii din domenii conexe: economic, de ocupare, educațional, sănătate;

g) participarea în procesul de luare a deciziei – victimele sunt consultate cu privire la toate deciziile/măsurile care le vizează, în toate etapele procedurilor de referire/furnizare a serviciilor de sprijin și protecție, conform prezentei legi;

h) interesul superior al copilului – în cazul în care victima este un copil, se asigură luarea în considerare în primul rând a interesului superior al acestuia, evaluat în mod individual, așa cum este acesta definit în Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

i) confidențialitatea – activitatea de informare, sprijin și protecție a victimelor se realizează cu păstrarea confidențialității asupra datelor personale și informațiilor referitoare la viața privată și situația de dificultate în care se află;

j) siguranța victimei – procedura de referire, precum și furnizarea serviciilor de informare, sprijin și protecție sunt realizate astfel încât să se asigure securitatea personală a victimei și a membrilor familiei în situațiile în care se impune;

k) celeritatea – victimele infracțiunilor au dreptul la asigurarea serviciilor de informare, sprijin și protecție conform prezentei legi în mod prompt, astfel încât efectele negative ale comiterii infracțiunii să nu se agraveze.

Art. 3⁴

În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) victimă a infracțiunilor – persoana fizică ce a suferit un prejudiciu, de orice natură, inclusiv o vătămare a integrității sale fizice, mintale sau emoționale sau un prejudiciu economic, cauzate în mod direct de o infracțiune, precum și membrii familiei unei persoane decedate ca urmare a unei infracțiuni și care au suferit prejudicii în urma decesului persoanei respective;

b) membru de familie – soțul/soția, persoana care conviețuiește cu victima, și care se gospodărește împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, rudele în linie directă, până la gradul II inclusiv, frații și surorile, precum și persoanele aflate în întreținerea victimei;

c) identificarea victimelor infracțiunilor – procesul de constatare a faptului că o persoană se declară/este victimă a infracțiunilor, în sensul prezentei legi;

d) referirea victimelor infracțiunilor – procesul de direcționare a victimelor către serviciile de sprijin și protecție, în conformitate cu nevoile lor specifice;

e) victimizare secundară – trauma suferită de victimă, care nu apare ca un rezultat direct al faptei penale, ci prin reacția față de victimă a instituțiilor și a persoanelor cu care aceasta intră în contact.

Art. 3⁵

În cadrul activităților de răspuns la situații de urgență, în exercitarea atribuțiilor proprii, autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura sprijinul victimelor infracțiunilor, la solicitarea autorității care coordonează răspunsul la situații de urgență.

Art. 3⁶

Autoritățile și instituțiile publice colaborează prin realizarea de schimburi de date cu caracter personal, în scopul identificării victimelor infracțiunilor, în cadrul activităților de răspuns la situații de urgență, cu respectarea prevederilor legale privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal”.

Cap. I¹ „Identificarea, referirea și evaluarea victimelor infracțiunilor” din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (introdus prin O.U.G. nr. 24/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **cap. I se introduce** un nou capitol, **cap. I¹) – „Identificarea, referirea și evaluarea victimelor infracțiunilor”**, cu următorul conținut:

„CAPITOLUL I¹: Identificarea, referirea și evaluarea victimelor infracțiunilor

Art. 3⁷

(1) Organele judiciare, precum și orice alte instituții ale statului care, în exercitarea atribuțiilor, intră în contact cu persoane care sunt potențiale victime ale infracțiunilor le vor informa pe acestea cu privire la posibilitatea de a se adresa Serviciului pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentelor și furnizorilor de servicii sociale prevăzuți la art. 31.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) se face atât verbal, cât și prin înmânarea sub semnătură a unui formular care cuprinde cel puțin adresa Serviciului pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor din raza teritorială a instituției care face informarea și enumerarea atribuțiilor acestuia.

Art. 3⁸

În scopul acordării măsurilor de sprijin și protecție adecvate, Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 31, realizează evaluarea fiecărei persoane care a fost identificată ca victimă a unei infracțiuni.

Art. 3⁹

(1) Evaluarea victimelor reprezintă procesul de identificare a nevoilor de asistență și protecție, precum și a serviciilor de sprijin și protecție adecvate.

(2) Evaluarea se face pe baza următoarelor criterii:

a) tipul infracțiunii și circumstanțele comiterii acesteia în măsura în care acestea sunt disponibile sau pot fi oferite de către organele abilitate;

b) impactul fizic și psihic pe care comiterea infracțiunii l-a avut asupra victimei;

c) caracteristicile personale ale victimei;

d) datele privind autorul infracțiunii, în măsura în care acestea sunt disponibile;

e) tipul de relație sau starea de dependență față de autorul infracțiunii;

f) eventualele dificultăți de comunicare ale victimei;

g) istoricul infracțional și, după caz, informații privind apartenența victimei la grupări infracționale;

h) orice alte aspecte relevante.

(3) Evaluarea victimelor se realizează de către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 31, în vederea asigurării accesului victimelor cât mai rapid la suport psihologic, medical, de asistență socială, consiliere juridică, în funcție de nevoile individuale ale victimei.

(4) Atunci când este necesar, pentru realizarea evaluării se poate colabora cu furnizori de servicii medicale, în sistem de stat sau privat, în condițiile legii, cu acordul victimei.

(5) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se poate realiza și de către furnizorii privați de servicii sociale, în condițiile legii.

(6) Victima poate fi însoțită pe durata evaluării de către o persoană pe care o consideră de încredere, dacă solicită acest lucru, cu excepția cazului când acest lucru contravine intereselor sale.

(7) În vederea evitării victimizării secundare, se asigură evaluarea victimei în cel mai scurt timp de la momentul identificării, astfel încât numărul de declarații, evaluări medicale/psihologice/sociale să fie reduse la minimum.

(8) Direcțiile generale au obligația creării unui Registru special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție, în care se vor consemna date privind victimele ce au beneficiat de măsurile de sprijin și protecție furnizate de Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 31.

(9) Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție cuprinde, cel puțin, date privind: identitatea victimei, cel mai recent domiciliu, CNP-ul, date de contact ale acesteia, data nașterii, cetățenia, genul, tipul infracțiunii, serviciile către care a fost referită, data referirii și modalitatea de referire, necesitatea instituirii unor măsuri de protecție specială.

(10) Stocarea datelor cuprinse în Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție se face pentru o perioadă de 1 an, în scopul folosirii acestora în activitatea de sprijinire și protecție a victimelor infracțiunilor sau al furnizării către organele judiciare, la solicitarea acestora. La expirarea termenului de 1 an, datele stocate se șterg.

(11) Direcțiile generale transmit semestrial Ministerului Justiției datele statistice cuprinse în Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție. Datele statistice privind victimele traficului de persoane se transmit și Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane.

(12) Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane pune la dispoziția Ministerului Justiției semestrial date statistice privind măsurile de asistență și protecție acordate victimelor traficului de persoane la nivel național.

Art. 3¹⁰

(1) Rezultatele evaluării se consemnează într-un referat de evaluare, care va conține:

a) datele de identificare a victimei;

b) tipul vătămării suferite de victimă prin comiterea faptei;

c) starea fizică și psihică a acesteia;

d) nevoile de protecție specifice ale victimei;

e) tipurile de servicii de sprijin și protecție de care victima poate beneficia și durata acestora. Durata poate fi prelungită, atunci când este necesar;

f) decizia de referire a victimei către alte servicii specializate, atunci când este cazul.

(2) Stocarea datelor de identificare prevăzute la alin. (1) se face pentru o perioadă de 1 an, în scopul folosirii acestora în activitatea de sprijinire și protecție a victimelor infracțiunilor sau al furnizării către organele judiciare, la solicitarea acestora. La expirarea termenului de 1 an, datele stocate vor fi șterse.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazurile în care victima beneficiază de măsuri de sprijin și protecție conform prezentei legi, datele de identificare prevăzute la alin. (1) vor fi păstrate pe toată perioada acordării respectivelor măsuri și 3 luni după încheierea acestora.

Art. 3¹¹

(1) Instituția care a efectuat referatul de evaluare are obligația de a-l pune la dispoziția organelor judiciare, la cererea acestora, în copie, în condițiile legii, atunci când victima participă la procesul penal în calitate de martor, persoană vătămată sau parte civilă.

(2) Organele judiciare pot solicita efectuarea unui nou referat de evaluare atunci când cel întocmit inițial nu mai este relevant pentru starea actuală a victimei sau a fost distrus datorită împlinirii termenului pentru stocarea datelor de identificare, conform art. 310 alin. (2) și (3).

Art. 3¹²

Dispozițiile prezentului capitol se aplică victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România”.

Art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 4 alin. (1), lit. a)** prevedea:

„(1) Organele judiciare au obligația de a încunoștința victimele infracțiunilor cu privire la:

a) serviciile și organizațiile care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență a victimei, în funcție de necesitățile acesteia;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4 alin. (1), lit. a)** se *modifică* și va avea următorul conținut:

„(1) Organele judiciare au obligația de a încunoștința victimele infracțiunilor cu privire la:

a) tipul de sprijin pe care victimele îl pot primi și din partea cui, inclusiv, în cazul în care este relevant, informații de bază privind accesul la asistență medicală, orice tip de asistență specializată, inclusiv asistență psihologică și cazare alternativă;”.

Art. 4 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (introdus prin O.U.G. nr. 24/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4 alin. (1)**, după **lit. j)** se *introduce* o nouă literă, **lit. k)**, cu următorul conținut:

„(1) Organele judiciare au obligația de a încunoștința victimele infracțiunilor cu privire la:

k) în cazul în care victima își are reședința sau locuința permanentă pe teritoriul unui alt stat membru UE, informații privind posibilitatea de depunere a plângerii penale sau a cererii de acordare a compensației financiare din partea statului pe teritoriul statului respectiv, precum și faptul că există posibilitatea, conform legislației privind cooperarea judiciară internațională, ca aceasta să fie audiată de autoritățile judiciare române fără a fi prezentă pe teritoriul României”.

Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 4, alin. (2)** prevedea:

„(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt aduse la cunoștință victimei de către primul organ judiciar la care aceasta se prezintă”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 4, alin. (2)** se *modifică* și va avea următorul conținut:

„(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt aduse la cunoștință victimei de către primul organ judiciar la care aceasta se prezintă, într-un limbaj simplu și accesibil acesteia”.

Art. 4¹ din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (introdus prin O.U.G. nr. 24/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 4** se *introduce* un nou articol, **art. 4¹**, cu următorul conținut:

„Art. 4¹

(1) Dacă victima nu a sesizat fapta organelor de urmărire penală, Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 31 îi vor comunica acesteia, la primul contact, drepturile prevăzute la art. 4.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt aduse la cunoștință victimei într-un limbaj simplu și accesibil acesteia”.

Titlul cap. III „Servicii de sprijin și protecție acordate victimelor infracțiunilor” din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **titlul cap. III** prevedea:

„CAPITOLUL III – Consilierea psihologică a victimelor unor infracțiuni și alte forme de asistență a victimelor infracțiunilor”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **titlul cap. III se modifică** și va avea următorul conținut:

„CAPITOLUL III: Servicii de sprijin și protecție acordate victimelor infracțiunilor”.

Art. 7 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 7** prevedea:

„Art. 7

Consilierea psihologică a victimelor infracțiunilor se asigură, în condițiile prezentei legi, de către serviciile de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, care funcționează pe lângă tribunale”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 7 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 7

(1) Serviciile de sprijin și protecție acordate victimei infracțiunii ori membrilor familiei acesteia se asigură de către direcțiile generale, gratuit, la solicitarea victimei ori membrilor familiei acesteia, putând fi furnizate și de serviciile publice de asistență socială de la nivelul orașelor, municipiilor, comunelor, precum și de furnizorii de servicii sociale privați, în condițiile prevăzute la art. 31.

(2) Solicitarea pentru acordarea de servicii de sprijin și protecție se adresează direcției generale, dar poate fi: adresată și direct unui furnizor privat ori public de servicii sociale, situație în care furnizorul are obligația de a informa, în scris, direcția generală pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului respectiv.

(3) Victimele pot fi referite, în funcție de nevoile identificate, și către servicii sociale, educaționale, medicale sau către alte servicii de interes general, existente în proximitate, acordate în condițiile legii.

(4) Serviciile de sprijin și protecție acordate atât victimelor infracțiunilor, cât și membrilor familiei acestora pot fi:

- a) informare privind drepturile victimei;
- b) consiliere psihologică, consiliere cu privire la riscurile de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare;
- c) consiliere privind aspectele financiare și practice subsecvente infracțiunii;
- d) servicii de inserție/reinserție socială;
- e) sprijin emoțional și social în scopul reintegrării sociale;

f) informații și consiliere cu privire la rolul victimei în cadrul procedurilor penale, inclusiv pregătirea pentru participarea la proces. Aceste servicii de informații și consiliere nu includ asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni prevăzută la art. 14-20 ori asistența juridică a persoanei vătămate prevăzută în Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;

g) îndrumarea victimei către alte servicii specializate, atunci când este cazul: servicii sociale, serviciile medicale, servicii de ocupare, de educație sau alte servicii de interes general acordate în condițiile legii”.

Art. 8 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (abrogat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 8** prevedea:

„Art. 8

(1) Consilierea psihologică se acordă gratuit, la cerere, pentru victimele tentativei la infracțiunile de omor și omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, pentru victimele infracțiunii de violență în familie, prevăzută la art. 199 din Codul penal, ale infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, ale infracțiunilor de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor și corupere sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218-221 din Codul penal, ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art. 197 din Codul penal, precum și pentru victimele infracțiunilor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile și ale tentativei la acestea.

(2) Consilierea psihologică gratuită se acordă victimelor infracțiunilor prevăzute la alin. (1), dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afară teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 8 se abrogă.**

Art. 9 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 9** prevedea:

„Art. 9

Consilierea psihologică gratuită se acordă pe o perioadă de cel mult 3 luni, iar în cazul victimelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani, pe o perioadă de cel mult 6 luni”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 9 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 9

(1) Serviciile de sprijin și protecție pot fi acordate în:

a) centre de zi care asigură în principal informare, consiliere, sprijin emoțional și social în scopul reintegrării sociale, consiliere psihologică, consiliere juridică, consiliere privind aspectele financiare, serviciile de inserție/reinserție socială etc.;

b) centrele rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată care oferă cazare provizorie adecvată pentru victimele care au nevoie de un loc sigur din cauza unui risc iminent de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare.

(2) Procesul de acordare a serviciilor de sprijin și protecție parcurge etapele prevăzute de Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Serviciile se acordă în sistem integrat cu alte măsuri de protecție prevăzute de legislație și sunt gratuite.

(4) Serviciile se acordă în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, în regim de birocrație redusă, accesate doar în condițiile păstrării anonimatului, fără a încheia contract cu beneficiarii.

(5) Serviciile menționate la alin. (1) se supun prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. 10 „Servicii de sprijin și protecție acordate victimelor infracțiunilor” din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 10** prevedea:

„Art.10

(1) Cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se depune la serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima.

(3) Cererea trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul sau reședința victimei;

b) data, locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii;

c) data sesizării și organul judiciar sesizat.

(4) La cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se anexează, în copie, documentele justificative pentru datele înscrise în cerere.

(5) Cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se soluționează în termen de 10 zile de la data depunerii”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 10 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 10

Dispozițiile prezentului capitol se aplică victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România”.

Art. 11 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (abrogat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 11** prevedea:

„Art. 11

Serviciile de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor pot asigura și alte forme de asistență a victimelor infracțiunilor”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 11 se abrogă**.

Art. 14 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 14** prevedea:

„Art. 14

(1) Asistența juridică gratuită se acordă, la cerere, următoarelor categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat și omor deosebit de grav, prevăzute la art. 174-176 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală gravă, prevăzută la art. 182 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală gravă a victimei, o infracțiune de viol, act sexual cu un minor și perversiune sexuală, prevăzute la art. 197, 198 și art. 201 alin. 2-5 din Codul penal;

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat și omor deosebit de grav, prevăzute la art. 174-176 din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei.

(2) Asistența juridică gratuită se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în afară teritoriului României, dacă victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România și procesul penal se desfășoară în România”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 14 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 14

(1) Asistența juridică gratuită se acordă, la cerere, următoarelor categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor, coruperea sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218-221 din Codul penal;

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei.

(2) Asistența juridică gratuită se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României, dacă victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România și procesul penal se desfășoară în România”.

Art. 37 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor (introdus prin O.U.G. nr. 24/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 36 se introduce** un nou articol, **art. 37**, cu următorul conținut:

„Art. 37

Prevederile prezentei legi se aplică cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)”.

Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator

Art. 67 alin. (2) din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator (modificat prin O.U.G. nr. 24/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 67, alin. (2)** prevedea:

„(2) În latura penală a procesului, dispozițiile privind medierea se aplică numai în cauzele privind infracțiuni pentru care, potrivit legii, retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 67, alin. (2) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2) În latura penală a procesului, dispozițiile privind medierea se aplică numai în cauzele privind infracțiuni pentru care, potrivit legii, retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală, dacă autorul a recunoscut fapta în fața organelor judiciare sau, în cazul prevăzut la art. 69, în fața mediatorului”.

Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Art. 53 alin. (2¹) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (introdus prin O.U.G. nr. 24/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 53**, după **alin. (2)** se *introduce* un nou alineat, **alin. (2¹)**, cu următorul conținut:

„(2¹) Atunci când, odată cu acordarea liberării condiționate, instanța impune condamnatului să execute obligația prevăzută la art. 101 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, informarea persoanei vătămate conform alin. (2) se va face și asupra acestei obligații, precum și a duratei sale”.

LEGEA NR. 227/2015 PRIVIND CODUL FISCAL - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 60/2019)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (M. Of. nr. 688 din 10 septembrie 2015; cu modif. ult.)	Legea nr. 60/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (M. Of. nr. 296 din 17 aprilie 2019)	– <i>modifică</i> : art. 266 alin. (1) pct. 28; art. 314 alin. (1) lit. a); art. 314 alin. (3); – <i>introduce</i> : art. 274 ¹ ; art. 278 alin. (8)-(12); art. 286 alin. 1 lit. f); art. 319 alin. (5) lit. d);

În M. Of. nr. 296 din 17 aprilie 2019 s-a publicat **Legea nr. 60/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**.

Vă prezentăm, în continuare, modificările, dar și completările aduse **Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**.

Art. 266 alin. (1) pct. 28 (modificat prin Legea nr. 60/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 266 alin. (1) pct. 28** se prevedeau următoarele:

„Art. 266 – Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în Anexa II a Directivei 112 și la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 266 alin. (1) pct. 28 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 266 – Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în anexa II la Directiva 112 și la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care prestatorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul furnizat este un serviciu furnizat pe cale electronică;”.

Art. 274[^]1 din Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 60/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după art. 274 se *introduce* un nou articol, **art. 274[^]1**:

„**Art. 274[^]1 – Dispoziții comune livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii**

(1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

a) cupon valoric înseamnă un instrument care presupune obligația de a-l accepta drept contrapartidă sau drept o parte din contrapartida unei livrări de bunuri sau prestări de servicii și care presupune indicarea bunurilor sau a serviciilor ce urmează a fi livrate sau prestate sau a identităților potențialilor furnizori/prestatori ai acestora, fie pe instrumentul în sine, fie în cadrul documentației aferente, inclusiv în cadrul termenilor și condițiilor de utilizare a instrumentului;

b) cupon valoric cu utilizare unică înseamnă un cupon valoric în cazul căruia locul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor la care se referă cuponul valoric și TVA datorată pentru acele bunuri sau servicii sunt cunoscute în momentul emiterii cuponului valoric;

c) cupon valoric cu utilizări multiple înseamnă un cupon valoric, altul decât un cupon valoric cu utilizare unică.

(2) Fiecare transfer al unui cupon valoric cu utilizare unică efectuat de o persoană impozabilă care acționează în nume propriu se consideră a fi o livrare a bunurilor sau o prestare a serviciilor la care se referă cuponul valoric. Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizare unică acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, nu se consideră a fi o tranzacție independentă, pentru partea contrapartidei acoperită de cupon. Pentru partea contrapartidei care nu este acoperită de cuponul valoric cu utilizare unică se consideră că are loc o tranzacție independentă.

(3) În cazul în care furnizorul/prestatorul bunurilor sau serviciilor nu este persoana impozabilă care, acționând în nume propriu, a emis cuponul valoric cu utilizare unică, se consideră că furnizorul/prestatorul a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă cuponul valoric către persoana impozabilă care a emis în nume propriu cuponul, la data la care este utilizat cuponul.

(4) În cazul în care transferul unui cupon valoric cu utilizare unică este realizat de un intermediar – persoană impozabilă care acționează în numele altei persoane impozabile, respectivul transfer se consideră a fi livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor la care se referă cuponul valoric, efectuată de persoana impozabilă în numele căreia acționează intermediarul.

(5) Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizări multiple acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, intră în sfera TVA potrivit art. 268, în timp ce fiecare transfer anterior al respectivului cupon valoric cu utilizări multiple nu intră în sfera TVA.

(6) În cazul în care cuponul valoric cu utilizări multiple este transferat de o persoană impozabilă, alta decât persoana impozabilă care efectuează operațiunea în sfera TVA potrivit alin. (5), orice prestare de serviciu care poate fi identificată, cum ar fi serviciile de distribuție sau de promovare, intră în sfera TVA.”

Art. 278 alin. (8) - (12) din Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 60/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la art. 278, după alin. (7) **se introduc** cinci noi alineate, **art. 278 alin. (8)-(12)**:

„(8) Prevederile alin. (5) lit. h) nu se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;

b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru prevăzut la lit. a);

c) valoarea totală, fără TVA, a prestărilor menționate la lit. b) nu depășește, în anul calendaristic curent, 10.000 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională și nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.

(9) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul prevăzut la alin. (8) lit. c) este depășit, prevederile alin. (5) lit. h) se aplică de la momentul respectiv.

(10) Prestatorii menționați la alin. (8) care sunt stabiliți sau, dacă nu sunt stabiliți, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România au dreptul de a opta ca locul prestării să fie stabilit în conformitate cu prevederile alin. (5) lit. h). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(11) ANAF ia măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor prevăzute la alin. (8)-(10).

(12) Valoarea echivalentă în moneda națională a statelor membre a sumei menționate la alin. (8) lit. c) se calculează prin aplicarea ratei de schimb publicate de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2.455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță. Pentru România, valoarea echivalentă în moneda națională este de 46.337 lei.”

Art. 286 alin. 1 lit. f) din Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 60/2019)**Noua reglementare**

Potrivit noii reglementări, la art. 286, după lit. e) *se introduce* o nouă literă, **lit. f)**:

„Art. 286 – Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

f) fără a aduce atingere prevederilor lit. a), baza de impozitare aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru care a fost acceptat drept contrapartidă un cupon valoric cu utilizări multiple, este contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate. În cazul în care un cupon valoric cu utilizări multiple este acceptat drept contrapartidă parțială pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, la stabilirea bazei de impozitare este avută în vedere contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate.”

Alin. 314 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 60/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 314 alin. (1) lit. a)** se prevedeau următoarele:

„Art. 314 – Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană

(1) În înțelesul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice și nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene și care nu are obligația să fie înregistrată în scopuri de TVA pentru alte operațiuni decât cele supuse regimului special;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 314 alin. (1) lit. a)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„Art. 314 – Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană

(1) În înțelesul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice și nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene;”.

Alin. 314 alin. (3) din Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 60/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 314 alin. (3)** se prevedeau următoarele:

„(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Uniunea Europeană. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoștința organului fiscal competent, pe cale electronică.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 314 alin. (3)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul Uniunii Europene și nu dispune de un sediu fix pe teritoriul acesteia. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoștința organului fiscal competent, pe cale electronică.”

Art. 319 alin. (5) lit. d) din Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 60/2019)**Noua reglementare**

Potrivit noii reglementări, la art. 319 alin. (5), după lit. c) *se introduce* o nouă literă, **lit. d)**:

„Art. 319 – Facturarea

(5) Fără să contravină prevederilor alin. (31) – (35) se aplică următoarele reguli de facturare:

d) prin excepție de la prevederile lit. a), facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este înregistrat prestatorul care utilizează unul dintre regimurile speciale menționate la art. 314 și 315.”

CODUL FISCAL – MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 26/2019)

De Redacția ProLegis

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (M. Of. nr. 688 din 10 septembrie 2015)	O.U.G. nr. 26/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 309 din 19 aprilie 2019)	– introduce: art. 139 alin. (1) lit. s); art. 180 alin. (1) lit. c); – abrogă: art. 142 lit. t); – modifică: Titlul secțiunii a 10-a a cap. III al titlului V; Denumirea marginală a art. 180; art. 180 alin. (2) și alin (3); art. 182;

În M. Of. nr. 309 din 19 aprilie 2019 s-a publicat **O.U.G. nr. 26/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative.**

Vă prezentăm, în continuare, modificările, dar și completările aduse **Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.**

Art. 139 alin. (1) lit. s) din Codul fiscal (introdus prin O.U.G. nr. 26/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 139 alin. (1)**, după lit. r), *se introduce* o nouă literă, **lit. s)**, cu următorul cuprins:

„(1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câștigul brut realizat din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în alte state, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

s) remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii.”

Art. 142 lit. t) din Codul fiscal – modificări (O.U.G. nr. 26/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 142 lit. t) prevedea:

„Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale următoarele:

(...)

t) remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la art. 142, lit. t) se abrogă.

Art. 180 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal (introdus prin O.U.G. nr. 26/2019)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 180 alin. (1)**, după lit. b), *se introduce* o nouă literă, **lit. c)**, cu următorul cuprins:

„Următoarele persoane fizice pot opta pentru plata contribuției:

c) persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155, pentru care nu se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.”

Titlul secțiunii a 10-a a cap. III al titlului V (modificat prin O.U.G. nr. 26/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **Titlul secțiunii a 10-a a cap. III al titlului V – Contribuții sociale obligatorii** avea următorul conținut:

„Declararea, stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care estimează venituri anuale cumulate sub plafonul prevăzut la art. 170 alin. (2), precum și în cazul celor care nu realizează venituri”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **Titlul secțiunii a 10-a a cap. III al titlului V – Contribuții sociale obligatorii se modifică** și va avea următorul cuprins: „Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care estimează venituri anuale cumulate sub plafonul prevăzut la art. 170 alin. (2) sau care nu realizează venituri, precum și de alte persoane fizice care optează pentru plata contribuției”

Denumirea marginală a art. 180 din Codul fiscal (modificată prin O.U.G. nr. 26/2019)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, denumirea marginală a art. 180 avea următorul conținut:

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care estimează venituri anuale cumulate sub plafonul prevăzut la art. 170 alin. (2), precum și de către persoanele fizice care nu realizează venituri”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **denumirea marginală a art. 180 se modifică** și va avea următorul cuprins:

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuției”

Art. 180 alin. (2) și alin (3) din Codul fiscal (modificate prin O.U.G. nr. 26/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, art. 180 alin. (2) și alin (3) avea următorul conținut:

„(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate după cum urmează:

a) dacă depun declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) până la împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul reprezentând valoarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la data depunerii acesteia; sau

b) dacă depun declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) după împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul echivalentă cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară în vigoare la data depunerii declarației, înmulțită cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122, inclusiv luna în care se depune declarația.”

„(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru 12 luni, la o bază de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară, indiferent de data depunerii declarației prevăzute la art. 174 alin. (3).”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 180 alin. (2) și (3) se modifică** și vor avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate după cum urmează:

a) dacă depun declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) până la împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul reprezentând valoarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la termenul legal prevăzut pentru depunerea declarației prevăzute la art. 120; sau

b) dacă depun declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) după împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul echivalentă cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară în vigoare la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 120, înmulțită cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122, inclusiv luna în care se depune declarația.”

„(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru 12 luni, la o bază de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară în vigoare la data depunerii declarației prevăzute la art. 174 alin. (3), indiferent de data depunerii acesteia.”

Art. 182 din Codul fiscal (modificat prin O.U.G. nr. 26/2019)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, art. 182 avea următorul conținut:

„**art. 182 – Plata contribuției.** Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuția.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 182 se modifică** și va avea următorul cuprins:

„Art. 182 – Plata contribuției.

(1) *Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a) este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuția.*

(2) *Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b) și c) este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui în care au depus declarația.”*

CODUL MUNCII - MODIFICĂRI (O.U.G. NR. 26/2019)

De Redacția ProLege

Actul modificat	Actul modificador	Sumar
Codul muncii	O.U.G. nr. 26/2019 (M. Of. nr. 309 din 19 aprilie 2019)	- <i>introduce</i> : art. 147 [^] 1

În M. Of. nr. 309 din 19 aprilie 2019 s-a publicat **O.U.G. nr. 26/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative.**

O.U.G. nr. 26/2019 modifică următoarele acte normative.

- **Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri** (rep. M. Of. nr. 947 din 22 decembrie 2015; cu modif. ult.);

- **Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal** (M. Of. nr. 688 din 10 septembrie 2015; cu modif. ult.);

- **Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății** (rep. M. Of. nr. 652 din 28 august 2015; cu modif. ult.);

- **Legea nr. 53/2003 – Codul muncii** (rep. M. Of. nr. 345 din 18 mai 2011; cu modif. ult.).

Vă prezentăm, în continuare, completarea adusă Codului muncii, prin O.U.G. nr. 26/2019:

Art. 147[^]1 din Codul muncii (introdus prin O.U.G. nr. 26/2019)

Noua reglementare

După art. 147 din Codul muncii, *se introduce* un nou articol, **art. 147[^]1**, cu următorul conținut:

„(1) Salariile care urmează o procedură de fertilizare, «in vitro», beneficiază anual, de un concediu de odihnă suplimentar, plătit, de trei zile care se acordă după cum urmează:

a) 1 zi la data efectuării puncției ovariene;

b) 2 zile începând cu data efectuării embriotransferului.

(2) Cererea privind acordarea concediului de odihnă suplimentar prevăzut la alin. (1) va fi însoțită de scrisoarea medicală eliberată de medicul specialist, în condițiile legii”.